

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, ul. Św. Marcina 37 —
w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu ul. Groblowa 5 —
w Gdyni, ul. Św. Józefa 1232.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie,
9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., zagranicę 9.65 zł. miesięcznie.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie,
strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma,
a abonenci nie mają prawa do odszkodowania.

Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Oddziały: Bydgoszcz 1299, 699, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Gdynia 1450.

Numer 44.

BYDGOSZCZ, środa dnia 24 lutego 1932 r.

Rok XXVI.

Rozbróćcie dusze wasze a dacie pokój narodowi!

(Koresp. własna „Dziennika Bydg.”)

Genewa, w lutym.

Mowa Grandiego, krytykująca projekt francuski, mający na celu zapewnienie Lidze Narodów poszanowania jej uchwał — odniosła niebawem sukces w kołach niemieckich. Korespondenci najbardziej nacjonalistycznych i militarystycznych pism Rzeszy prześcigają się w pochwałach dla włoskiego ministra. „Völkische Beobachter“, główny organ hitlerystów, który stoczył i wygrał kampanię o zakaz wyświetlania filmów z powieści Remarqua, oświadcza, że Niemcy hitlerowskie będą ramię w ramię z włoskim faszystwem walczyły o „usunięcie zmyru francuskiego militarystów”. „Lokal-Anzeiger“ nawołuje do przemyślenia niemiecko-włoskiego, celem zapewnienia pokoju światu! (!) „Der Angriff“, radykalny dziennik Hitlera, obwieszcza nadejście nowej ery, gdy dokonane zostanie całkowite rozbrojenie Europy a przedewszystkiem Francji.

Naturalnie prasa faszystowska utrzymuje, że we francuskich żądaniach gwarancji i bezpieczeństwa, kryją się groźby zatargów, dlatego też domaga się możliwie najszybszego rozbrojenia Francji i Jugosławii, zalecając przytem faszystów jako jedyne najlepsze i najszybciej działające lekarstwo na wszystkie bolączki świata.

Militaryzm pruski gardlujący za natychmiastowym rozbrojeniem! Czarne koszule z zieloną gałązką pokoju! Francja najbardziej pokojowo usposobiony naród — żądająca zwłaszcza międzynarodowej, stałej siły zbrojnej, celem zapewnienia bezpieczeństwa i prawa! Tytuł artykułu „Konferencja rozbrojeniowa czyli świat na opak“ byłby dla obserwującego narody genewskie czytelnika więcej zrozumiałym, aniżeli te komentarze obrad nad Lemanem, które przepełniają całą prasę europejską.

Tymczasem lista projektów, zapewniających pokój ludzkości, nie jest bynajmniej zamknięta. Co dzień delegaci poszczególnych państw zgłaszają imieniem swych rządów recepty na bezpieczeństwo globu ziemskiego. Dotychczas znany projekt Francji, Włoch, Polski, Hiszpanji — w najbliższym czasie poda swój plan uspokojenia świata Rumunja, Portugalia, Holandia, potem może Albania lub San Salvador. Prawdopodobnie ilość zgłoszonych projektów dorówna liczbie państw, reprezentowanych w Lidze Narodów, same przemowy delegatów będą się ciągnęły jeszcze dobre dwa miesiące. Niewiele to pomoże — ale i nie zaszkodzi.

Kellog. Mandżurja — i Genewa!

Pokój świata! Dwa tysiące lat temu filozofja starożytna wydała drugoczący wyrok połączenia na celowo i ustawowo zorganizowane mordowanie ludzi. A przed dwoma laty, w zegarowej sali francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych, przedstawiciele wszystkich państw świata uroczyście potępił uciekanie się do wojny, jako środka załatwienia sporów międzynarodowych. Skutek taki, że w czterdzieści lat po legalnym wymordowaniu się dwudziestu milionów w Europie — mordują się dziesiątki tysięcy na olbrzymich przestrzeniach Mandżurji i Chin, odbywa się to jednakowoż bez formalnego wypowiedzenia wojny — a więc wszystko w porządku. Pakt Kelloga nie został naruszony!

Hołd pamięci wielkiego Amerykanina

Akademia ku czci Waszyngtona w Warszawie.

Warszawa, 22. 2. (PAT). W dniu dzisiejszym w sali rady miejskiej odbyła się uroczysta akademja celem uczczenia pamięci 200-letniej rocznicy urodzin Jerzego Waszyngtona, pierwszego prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Wielką salę rady miejskiej udekorowano flagami o barwach polskich i amerykańskich, obok podjum udekorowanego kwieciami i zielenią ustawiono portret Waszyngtona, za podjum ustawiono się poczty sztandarowe Federacji Związków byłych Obrońców Ojczyzny.

Przy stole przydzielonym zasiadli marszałek senatu Raczkiewicz, pełnomocnik rządu amerykańskiego Flack, prezydent m. Warszawy inż. Słomiński, prof. Aszkenazy oraz prezes Izby Polsko-Amerykańskiej Kotnowski. Na akademję przybyli posłowie państw akredytowanych w Warszawie, posłowie i senatorowie, przedstawiciele duchowieństwa z ks. biskupem Gallem na czele, generalicja, przedstawiciele władz państwowych, członkowie towarzystwa polsko-amerykańskiego oraz licznie zaproszeni goście.

O godz. 17.15 wszedł na salę p. Prezydent Rzplitej w otoczeniu domu wojskowego i cywilnego, w towarzystwie premiera Prystora i członków rządu. W tej chwili orkiestra wojskowa odegrała hymn państwowy. Po zagajeniu akademji przez prezesa Kotnowskiego przemówił marszałek Senatu Raczkiewicz, kreśląc piękną i szlachetną postać Wodza narodu amerykańskiego i składając hołd pamięci wielkiego Ameryka-

nina. Po tem przemówieniu orkiestra odegrała hymn amerykański, poczem w imieniu m. Warszawy przemawiał prezydent Słomiński. Odczyt o Waszyngtonie wygłosił prof. Aszkenazy. Ostatnim mówcą był pełnomocnik rządu amerykańskiego Flack. Na zakończenie akademji przez aklamację postanowiono wysłać następującą

depeşe do prezydenta
Stanów Zjednoczonych:

„Z akademji, poświęconej rocznicy twórcy państwowości amerykańskiej którego pamięć czczona jest przez wszystkie narody wolność miłując i którego imię z czcią jest w całej Polsce dziś wymawiane, centralny komitet uczczenia w Polsce 200-letniej rocznicy urodzin Jerzego Waszyngtona ma zaszczyt oświadczyć p. Prezydentowi, że społeczeństwo polskie łączy się z nim i jego narodem w oddaniu jego pamięci“.

Po wygranej w Kłajpedzie

Litwa skacze Niemcom do oczu.

(Telefonom od własnego korespondenta)

Berlin, 23. 2. Naprężenie stosunków między Litwą a Niemcami trwa nadal pomimo ostatniej uchwały Ligi Narodów. Litwin pojmują tę uchwałę jako korzystną dla siebie oraz jako zwycięstwo ich własnej tezy. Punkt 5 i 6 sprawozdania Colbana zdaniem litewskim stanowi tylko wybieg grzecznościowy wobec Niemiec. Zalecenie rady stworzenia nowego dyrektorjatu nie pozostaje w sprzeczności ze stanowiskiem litewskim. Litwini przygotowują się do rozpisania nowych wyborów w obszarze Kłajpedzkiem.

Jak dalece Litwini zamierzają wyzwoić się z pod opieki niemieckiej

świadczy fakt, że zdecydowani są na wydalenie generalnego konsula w Kłajpedzie razem z b. przewodniczącym dyrektorjatu Böttcherem, który intrygował przeciwko rządowi litewskiemu.

Nastroj w niemieckich kołach rządowych w związku z aferą litewską jest nieszczerliwy. Okazuje się bowiem, że praktycznie Niemcy nie uzyskali nic. Wydaje się mało prawdopodobnym, ażeby państwa sygnaturjusz (podpisujące umowę) chciały skorzystać z możliwości zwrócenia się do Międzynarodowego Trybunału w Hadze po opinję prawną w kwestji statutu Kłajpedzkiego. Porażka niemiecka wywołana własną niezręcznością doprowadza do tego, że kwestja Kłajpedy może się stać bardzo niebezpieczną dla rządu Brüninga w nadchodzącej sesji parlamentu.

Jak się dowiaduję Litwini nietylko żądają natychmiastowego odwołania generalnego konsula niemieckiego w Kłajpedzie, którego ewentualnie zdecydowani są usunąć przymusowo, lecz takie same żądanie ich odnosi się do posta niemieckiego w Kownie Moratha, który prawdopodobnie zostanie zawezwany do Berlina, celem złożenia sprawozdania.

W kołach litewskich zapewniają z całym naciskiem i nawet na ryzyko zerwania stosunków dyplomatycznych z Niemcami nie ustąpi Litwa w Kłajpedzie ani o krok, ażeby wreszcie skończyć z wpływami niemieckimi podważającymi spoiść państwową. AR.

—*—

Chadecki polityk litewski Gabrys, przebywający stale w Genewie, wydrukował w „Zorzy“ (Ausra) kowieńskiej list otwarty do prezydenta Smetony, wzywający go do przywrócenia rządów konstytucyjnych na Litwie. Redaktora „Zorzy“ skazano za ten artykuł na 3 miesiące więzienia.

Zaognienie stosunków w Zagłębiu Dąbrowskiem.

Akcja komunistów doprowadziła do rozlewu krwi.

Katowice, 23. II. (Tel. wł.) Nastroje wśród strajkujących górników w Zagłębiu Dąbrowskiem są na skutek agitacji komunistów, którzy akcję, wszczętą przez socjalistów w obronie plac, starają się wyzyskać dla celów politycznych. Mimo zakazu zgromadzeń usiłują komuniści organizować pochody i masówki tuż pod bramami kopalni. W 2 wypadkach i to w kolonji robotniczej Tabera pod Będzinem oraz przed kopalnią „Czeladź“ akcja komunistów doprowadziła do starcia z policją, którą zgromadzone tłumy zaczęły kamieniami i strzałami rewolwerowymi. Na skutek tego starcia postradało życie 4 górników, z których dwóch znano jako wybitnych działaczy komunistycznych.

W związku z temi zajściami przeprowadziła policja w ciągu nocy szereg rewizji domowych i zaaresztowała kilkadziesiąt osób, silnie podejrzanych o akcję wywrot-

wa, m. in. i 2 działaczy komunistycznych, którzy przyjechali do Zagłębia z Warszawy.

Pozatem akcja strajkowa rozszerzyła się na kilka kopalni, należących do osób prywatnych, niezorganizowanych w radzie Związku Przemysłowców, która — jak wiadomo — dała powód do strajku przez chęć do narzucenia obniżki plac.

W Zagłębiu Krakowskiem akcja górników rozwija się normalnie. Postawa strajkujących jest poważna, ale spokojna.

Wysiłki socjalistów, dążących do wywołania strajku, także w hutnictwie i górnictwie górnośląskiem, rozbiły się o stanowisko zespołu pracy (Z. P. i Ch. Z. Z.), który od samego początku stanął na stanowisku, że socjaliści wywołali strajk zbyt pośpiesznie i bez dostatecznego przygotowania, narażając górników na przegrana.

ulega bowiem wątpliwości, że z pomiedzy tych wszystkich planów rozbrojenia świata, jakie już zgłoszono i jakie jeszcze się ukażą — dwa tylko będą ze sobą rywalizowały: włoski, za którym stoją Niemcy, Rosja i tzw. „państwa rewizyjne“ tj. Węgry, Bułgarja i Turcja — oraz plan francuski, plan gwarancji poszanowania prawa i uchwał Ligi Na-

rodów. Językiem u wagi będzie pogląd Anglii i reprezentowanych w Lidze wielkobrytyjskich dominjów.

Głos Polski przed tłumem narodów.

Projekt francuski uzupełnia teza polska, domagająca się moralnego rozbrojenia, które musi poprzedzić rozbroje-

nie militarne. Uzupełnienie niezwykle szczęśliwe i doskonale odpowiadające duchowi obu narodów. Projekt francuski jest logicznym wyciągnięciem wniosków z dotychczasowej niemocy Ligi Narodów, która, o ile chodzi o wielkie mocarstwa, była taksamo bezsilna, jak przedwojenne konferencje pokojowe w Hadze. Postanowienia haskie zmierzają również do zapewnienia trwałego pokoju. Nie zapobiegły wojnie. A gdy ta przyszła — traktaty międzynarodowe poręczające najuroczyściej neutralność państw, nazywał kanclerz Rzeszy świstkiem papieru. Te same Niemcy, które przez cztery lata deptały z największym cynizmem prawo narodów — wnoszą projekt, aby „zabronić prowadzenie wojny gazowej oraz bombardowania miast.

aby wypracować postanowienia ochrony ludności cywilnej“. Wielka szkoda, że w szanownym zgromadzeniu nad Lemannem nie było nikogo, kto by przypomniał protokół konwencji genewskiej, podpisany na wiele lat przed wojną również przez te Niemcy, które pierwsze zaczęły posługiwać się gazami trującymi, w dwa lata po bombardowaniu Kalisza i otwartych miast francuskich. I nie ulega wątpliwości, że przyjęcie dzisiejszych wysoce humanitarnych projektów niemieckich, uroczyste potępienie wojny i jej okrucieństw, a nawet uchwalenie tak pożądanego przez wszystkich rozbrojenia świata — będzie bezsilnej egzekutywy, która by zapewniała prawo narodów trwałą moc — dymem czczych słów. Dr. Tad. K.

Sejm obraduje.

Ukrainka Rudnicka a p. Car.

Warszawa, 22. 2. (PAT.) Otwierając dzisiejsze posiedzenie sejmu, marszałek Świtalski zakomunikował, że od posłanki Rudnickiej z Kl. Ukr. otrzymał list z dnia 19 bm., w którym to liście posłanka Rudnicka oświadczyła, że wycofuje swą sprawę, wniesioną do sądu honorowego przeciw posłowi Walewskiemu z BB, przy której to okazji marszałek przywołuje posłankę Rudnicką do porządku z zapisaniem do protokołu za krytykę postępowania prezydium sejmu, które wyznaczyło na superarbitra sądu honorowego wicemarszałka Cara. (Posłanka Rudnicka właśnie dlatego z sądu honorowego zrezygnowała, że mając zatarg z posłem z BB, nie miała zaufania do bezstronności członka tego samego klubu i wicemarszałka sejmu p. Cara. — Red.)

Położenie kresu niszczącym licytaczom.

Rok wytchnienia.

Po odrzuceniu żądania pos. Ciołkosza aby z powodu spóźnionego rozesłania druków zdjąć niektóre sprawy z porządku dziennego, referował pos. Świeżawski o rządowy projekt ustawy w sprawie wprowadzenia przepisów o najniższych cenach licytacyjnych do ustawy o postępowaniu sądów cywilnych z r. 1864 i do ustawy o przetargach przymusowych i zarządach przymusowych. Projekt przyjęto w drugim i trzecim czytaniu. Następnie referował posł Świeżawski projekt ustawy o ulgach w egzekucjach sądowych przeciwko gospodarstwom rolnym. Referent zaznaczył, że projekt ten jest pomyślany jako czasowy. Najważniejszy punkt dotyczy tymczasowego odroczenia licytacji gospodarstwa rolnego na okres nie przekraczający roku gospodarczego. Licytacja nie może być odroczone, o ile chodzi o roszczenia z tytułu podatków, opłat skarbowych i komunalnych, dalej w takich wypadkach, gdy otwarta została upadłość dłużnika, albo też jeśli sąd nabierze przekonania, że z powodu zbyt wielkiego zadłużenia utrzymanie gospodarstwa w rękach rolnika jest niemożliwe itd. Jedną z części ustawy dotyczy nowości, którą wprowadza projekt, mianowicie, że zarządcą przymusowym może zostać sam właściciel warsztatu rolnego, przyczem oczywiście zachodzi potrzeba ustanowienia nadzoru nad tym zarządcą. Projekt przyjęto.

Przyjęto następnie projekt ustawy o udzielaniu poręki państwowej oraz projekt ustawy dotyczącej zmiany przepisów o komunalnym funduszu pomocowo-pożyczkowym.

Gdynia naszą chluba. — Ulgi celne. — Gdańsk nie zamiera.

Następnie poseł Tebinka (BB) referował projekt ustawy o wolnych obszarach celnych. Dotyczy on w pierwszym rzędzie portu Gdyni. Przewiduje się mianowicie utworzenie w Gdyni odgraniczonego terenu, na którym obowiązujące dla reszty Polski przepisy celne nie będą miały zastosowania. Prawdopodobnie obszar ten będzie utworzony w basenie marsz. Piłsudskiego. Zawitać tam statki będą mogły swobodnie lądować i wylądowywać towary bez uciążliwej odprawy celnej. Dalej poseł

Tebinka podał długi szereg cyfr, przedstawiając rozwój portu w Gdyni i wysiłki, na jakie Polska w tej sprawie się zdobyła. Referent zaznaczył, że tam, gdzie przed 1925 r. na łakach pasły się krowy, dziś może się lądować równocześnie 62 okręty. W r. 1924 ruch statków wynosił 29 okrętów, w r. 1931 było ich już 3.144. Obrót towarowy wynosił w 1924 r. 981 ton, w r. 1931 5.300 114 ton. Port w Gdyni stale dystansuje porty w Szczecinie i Królewcu, a po Klajpedzie i Gdańsku jest najwyższym portem bałtyckim. Co do rzekomej konkurencji, jaką Gdynia robi Gdańskowi, to referent wyjaśnia, że Gdańsk rozwija się dalej. W r. 1931 zawinęło do portu gdańskiego 5.930 okrętów, a eksport wyniósł 7.122.000 ton i wzrósł o 4,6% w porów-

O konfiskaty. — Starcia słowne. Opozycja opuszcza salę.

Z kolei poseł Pacholczyk (BB) przedstawił sprawozdanie o dwóch wnioskach PPS w sprawie konfiskat. Idzie o konfiskaty w Radomiu, Warszawie i Lwowie w związku z procesem brzeskim. Wnioskodawcy domagają się ukarania winnych. Poseł Grzeźnarowski (PPS) uznał się, że cała prasa opozycyjna była narażona na konfiskaty, które przeprowadzano wbrew przepisom, wbrew orzeczeniu Sądu Najwyższego, że sprawozdania z jawnej rozprawy nie ulegają konfiskacie. Następnie zabrał głos poseł Trąpczyński (Kl. Nar.) atakując ostro władzę za bezprawne przeprowadzanie konfiskat. Jeżeli tak dalej pójdzie, to jedyną odpowiedzią będzie powstanie prasy podziemnej. Po tych słowach posła Trąpczyńskiego powstała w izbie wielka wrzawa i podniecenie na ławach BB. Padły różne okrzyki pod adresem posła Trąpczyńskiego. Marszałek ciągle dzwonił i wzywał do spokoju. W pewnej chwili poseł Babski zaczął krytykować zarządzenia marszałka za co został przywołany do porządku z zapisaniem do protokołu. Wśród różnych okrzyków posłowie z prawicy i lewicy opuścili salę obrad, posłowie lewicy zaczęli śpiewać „Gdy naród do boju...“ Następnie zabrał głos poseł Osipiński (BB) przychylając się do wniosku referenta o przejściu do porządku dziennego nad obu omawianymi wnioskami. Wniosek komisji o odrzucenie wniosków przyjęto.

Nadużyć wyborczych badań nie wolno.

Z kolei izba przystąpiła do sprawozdania komisji administracyjnej o wniosku posła Grünbauma (Kolo Żyd.), posła Kl. Ukr. Str. Lud., PPS NPR oraz Kl. Nar. w sprawie nadużyć wyborczych przy wyborach zarówno w r. 1930 jak i podczas wyborów uzupełniających w okręgu przemyskim. Wniosek ten domagał się na podstawie art. 34 Konstytucji zwołania nadzwyczajnej komisji dla zbadania nadużyć wyborczych i pościągnięcia winnych do odpowiedzialności. Referent wnosi o odrzucenie tych wniosków. Następnie zabrał głos poseł Zahajkiewicz (Kl. Ukr.) który wobec opuszczenia sali przez kluby prawicy i lewicy oświadczył, że klub jego solidaryzuje się z opozycją. Mówca składa na

nanu z r. 1930. Projekt ustawy przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Ukrócenie samorządu Ziem Zachodnich.

Zawieszono wybory.

W imieniu komisji administracyjnej posł Moczulski referował następnie rządowy projekt ustawy o przedłużeniu okresu urzędowania organów samorządowych na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego. Referent wskazał, że okres urzędowania rad gminnych w tych województwach upływa z końcem marca, a rad miejskich w grudniu br. Wobec wniesienia do sejmu tzw. małej ustawy samorządowej nie jest wskazane, ażeby wybory w tych województwach odbyły się teraz, gdyż musiałoby się i tak w najbliższym czasie powtórzyć. Potrzeba więc przedłużyć kadencję ich urzędowania dopóki nie zostanie uchwalona mała ustawa samorządowa. Przeciwno temu projektowi wypowiedzieli się pos. Petrycki (Kl. Nar.), Januszewski (Str. Lud.) i Matuszewski (PPS). Projekt ustawy przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

(Czy też czasem sanacyjne zuchy nie lekają się wyborów i nie pragną zyskać na czasie do przygotowania się? — Red.)

O 20 zniesionych powiatów.

Pos. Duch referował w imieniu komisji administracyjnej wniosek Klubu Narodowego w sprawie wstrzymania wykonania uchwały Rady Ministrów, dotyczącej zniesienia 20 powiatów. Referent wskazał, że zmiany, dotyczące tych powiatów miały na celu usprawnienie administracji. Również odgrywały tu rolę względy oszczędnościowe. Referent wnosi o odrzucenie wniosku Kl. Narod. Wniosek też odrzucono.

repc marszałka wniosek o odroczenie dyskusji do jutra, wreszcie podkreśliła, że po tem oświadczeniu Kl. Ukr. opuszcza salę. Marszałek Świtalski oświadczył, że do wniosku posła Zahajkiewicza zastosować się nie może, poczem udzielił głosu posłowi Araszkiewiczowi (Str. Ludowe), Rymarowi (Kl. Nar.), Madejczykowi (Str. Chł.) i in. Następnie przystąpiono do głosowania i uchwalono odrzucić wniosek klubów opozycyjnych.

Pacyfikacja. — Sady doraźne. Wiece poselskie.

Następnie poseł Zdzisław Stroński (BB) referował wniosek Kl. Ukr. w sprawie pokrycia ze skarbu państwa kosztów leczenia osób poszkodowanych przez

Zlekceważone wnioski Ch. D. o ulgach kredytowych i egzekucyjnych.

Protest i wstrzymanie się od głosowania. Wniosek Ch. D. szedł dalej od rządowego.

Warszawa, 23. 2. (Tel. wł.) W dniu wczorajszym przed posiedzeniem plenarnym sejmu odbyło się posiedzenie Chrześcijańskiej Demokracji, na którym między innymi rozpatrywano sprawę pominięcia przez prezydium komisji skarbowej wniosku klubu Ch. D. o ulgach kredytowych. Zważywszy, że po 1) Projekt Ch. D. został wniesiony do sejmu jeszcze w dniu 28 stycznia br. oraz że został wydrukowany i rozdany posłom wcześniej od projektu rządowego, wniesionego do sejmu dopiero w dniu 10 lutego br.

2) Projekt Ch. D. nie został wogóle umieszczony na porządku dziennym komisji skarbowej.

3) prezydium komisji uważało za możliwe rozpatrywanie projekt rządowego z przejściem do porządku dziennego nad wnioskiem klubu Ch. D., a to wbrew poprzednio przyjętem i dotąd obowiązującym obyczajom w sejmie, które wymagają rozpatrzenia wcześniejszego i ewentualnie odrzucenia albo rozpatrzenia łącznie z okazji rozpatrywania wniosku rządowego wniosku klubu Ch. D. dotyczącego tejże materii,

klub na znak protestu powziął de-

organy władz państwowych przy tzw. pacyfikacji w jesieni ub. roku. Referent oświadczył, że zdaniem komisji sprawa winna być rozpatrywana na innej płaszczyźnie, mianowicie na drodze postępowania administracyjnego i wzywa do odrzucenia wniosku Kl. Ukr. jako niezasadnego. Poseł Gorczyński przedstawił sprawozdanie o wniosku PPS w sprawie uchylenia rozporządzenia Rady Ministrów o wprowadzeniu sądów doraźnych. Izba odrzuciła w głosowaniu wniosek PPS. W imieniu komisji administracyjnej poseł Dunin-Markiewicz przedstawił wniosek PPS w sprawie umożliwienia posłom wlećów sprawozdawczych przez władze administracyjne. Komisja proponuje odrzucenie wniosku. Izba w głosowaniu uchwaliła wniosek komisji.

Na tem posiedzenie zamknięto. Następnie posiedzenie jutro o godz. 16. Na porządku dziennym projekt ustawy o zgromadzeniach projekt ustawy o ustroju szkolnictwa. Po zamknięciu posiedzenia rozległy się okrzyki na cześć marszałka sejmu. (Naturalnie wyłączając na ławach Be-Be. — Red.)

Brutalność Be-Be w sejmie zaczyna stawać kością w gardle.

Warszawa, 23. 2. (Tel. wł.) Na marginesie wczorajszych zajęć w Sejmie pisze tutejsza prasa opozycyjna, że było to posiedzenie sejmu kadłubowego. Prosto i szczerze myśląca opinia publiczna zapytuje nieraz posłów opozycyjnych, poco siedzą w sejmie i obecnością swoją firmują do pewnego stopnia istniejący u nas system? Wiadomo powszechnie, że mimo obłudnych zapraszań do współpracy ze strony BB, nie może być w sejmie uchwalony żaden wniosek opozycji, jeżeli czynniki pozasejmowe nie dadzą swego zezwolenia. W tych warunkach udział opozycji w pracach sejmu jest dużym poświęceniem z jej strony, jest ciężką ofiarą dla państwa, może ważniejszą i owocniejszą, aniżeli „współpraca“ większości. Pan marszałek Świtalski rozumie to dobrze, a przynajmniej powinien zrozumieć, że rządowi więcej zależy na obecności opozycji niż jej samej i dlatego nie powinien przeciągać struny. Bezkarność rozmaitych Sanojeów, ukrytych za plecami marszałka i obniżających powagę sejmu kiepskimi wykrzykami, musi się skończyć. Jeżeli przywódcem większości zależy na dalszym zaognieniu stosunków wewnętrznych, to niech p Świtalski dalej urzęduje tak jak wczoraj.

Wtedy nie trzeba będzie obradować na sali sejmowej, bo wystarczą posiedzenia klubu BB.

czyż niebrania udziału w obradach oraz w głosowaniu nad punktem pierwszym i drugim wczorajszego posiedzenie sejmu.

Do uzasadnienia merytorycznej strony wniosku na plenum klub wyznaczył posła Bilnera, który podniósł, że występując z projektem ustawy o ulgach kryzysowych, klub Ch. D. w przeciwieństwie do projektu rządowego określili cenę licytacyjną dóbr ruchomych i nieruchomości dłużnika, oraz podkreślili, że projektowi Ch. D. chodziło nietylko o to, ażeby były powstrzymane same licytacje, oraz aby rolnicy otrzymali odroczenie wyplat, lecz także możliwość uzyskania nadzoru takiego jaki obowiązuje w przemyśle i handlu. Czasowe powstrzymanie egzekucji według projektu rządowego nietylko nie pomoże, lecz raczej może zaszkodzić z powodu zwiększenia kosztów egzekucyjnych.

Cześć przygotowują się do zlotu wszechstronińskiego Sokolów (w lipcu) z nadzwyczajną skrupulatnością. Spodziewają się, że do Pragi przyjedzie 800 tysięcy ludzi. Kolej uruchomi na czas zlotu 70 pociągów nadzwyczajnych.

Nie spoczniemy, aż Bóg zapanuje w życiu narodu.

Dokończenie listu pasterskiego ks. Prymasa Polski.

„Jezus Chrystus wczoraj i dziś: on i na wieki”.

Rozmyślanie powinno się kończyć **praktycznym zastosowaniem prawd rozważanych do potrzeb własnego życia duchownego.** O wiele wyżej stałoby nasze życie kapłańskie, moi drodzy księża, gdybyśmy po każdej medytacji wykonywali wysnute z niej postanowienia praktyczne i o wiele wyraźniejsze byłoby oblicze katolickie całego narodu, gdyby wierpi wypełniali w życiu nauki głoszonego z ambon słowa bożego. „Bo nie słuchacze zakonu sprawiedliwymi są u Boga, ale którzy zakon czynią, będą usprawiedliwieni”.

Czy jest w Polsce bezbożnictwo?

Chciałbym na to pytanie nie odpowiadać a raczej chciałbym je uchylić, jako obrażające naród i jego wiarę.

Niestety są w Polsce bezbożnicy i jest bezbożniczy ruch. Oczywiście nie pod tą nazwą, lecz pod wygodniejszą nazwą wolnomyślicielstwa.

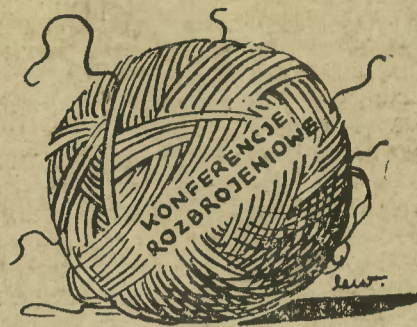
Na szczęście nie masowy to ruch. **Ale chociaż nie „wielu ich chodzi”, znaczą się jednak w kraju ich wpływy.** Jeszcze się w pewnej mierze ukrywają i ukrywają swe istotne zamiary, ale poczynają sobie coraz śmielej i coraz mniej się krepują. Już i w samo południe kąkol w pszenicę sieją. Coraz mniej pseudonimów w ich pismach. **Już się przylączyli do międzynarodowych organizacji bezbożniczych i weszli w ich zarządy.** Na kongresach światowych uchwalają z wolnomyślicielami całego świata bezwzględną walkę z wiarą, wzmoczenie propagandy antyreligijnej i organizowanie masowych wystąpień z Kościoła. W kraju przeprowadzają te uchwały. Ustawicznymi zamachami na sumienie stępują zmysł etyczny narodu. Pogłębiają kryzys moralny i deprawują duszę polską przez osławianie opinii publicznej z wszelką nieobyczajnością. Uderzają w katolicyzm a popierają sekty. Niema się co ludzi; celem ich dążeń jest polski bolszewizm. **Czyli chcą także u nas zapoczątkować erę bez Boga.**

Sumienie katolickie narodu wyczuwa wyraźnie grozę tych zamiarów i zdaje sobie sprawę z tego, że to nie ja-

kieś chwilowe nieporozumienie lub jakiś przemijający objaw balamutnej myśli, lecz **zdecydowany zamach na całą polską przyszłość.** Zdrowa część narodu, a więc jego ogromna większość, poczyna się przejmować odpowiedzialnością za przebieg i skutki tej walki z bezbożnictwem i pyta, co przedsięwzięć należy, by „Chrystus”, który był z nami „wczoraj” i „dzisiaj” nam drogi naszego pielgrzymstwa toruje, „pozostał z nami” aż do wieczora dziejów. To jedno wszystkim jest jasne, że **losy polskiej kultury i misji polskiej w świecie rozstrzygać się będą w dziedzinie religijnej** i że na froncie katolickim dokonywać się powinna zbiórka sił, które pragną ratować naród od barbarzyństwa i zagłady.

Kościół nie zmarnował pierwszych dwunastu lat swobody ojczyzny. Nie wiem, czy który inny naród dokonał w tym czasie podobnej organizacyjnej rozbudowy Kościoła i takiego pogłębienia swego życia religijnego. **Szkody, które komunizm i bezbożnictwo wyrządziły wierze, są małe wobec postępu i zdobyczy katolicyzmu.** Jednym z najwidoczniejszych objawów prężenia się wiary jest fakt, że ogół laików ma świadomość tego, że i oni są Kościołem i że nie tylko dzielą z hierarchją odpowiedzialność za wiarę, ale że mają udział w jej posłannictwie, zadaniach, trudach i walkach. To apostołskie poczucie wiernych zaznaczyło się niejednokrotnie męską postawą w starciach wiary z laicyzmem i coraz wyraźniej występuje

Z Genewy.

Początki są — ale gdzie i jaki koniec?

w pozytywnej współpracy z hierarchją. Mimo to **daleko nam jeszcze do pełni ducha i hartu katolickiego.**

A i wy, moi ukochani Diecezjanie, za których „dziękuję Bogu, ponieważ bardzo różnie wiara wasza”, **nie ustawajcie w dążeniu do „zupełności Chrystusowej.**

Od tego źródła życia nadprzyrodzonego rusza też nasza wyprawa **ku obronie praw Polski do Boga.** Musimy ruszyć wszyscy. Nie czas na wygodę i nieczynność. **Ruszyć muszą młodsi i starsi, mężczyźni, kobiety, jednostki, rodziny, parafie.** Ruszyć muszą bractwa, które zamaryły, jeżeli nie krzeszą ducha apostołskiego. Ruszyć muszą trzecie zakony w duchu serafickim Biedaczka z Asyżu. Ruszyć muszą sodalicje, wierne rycerskiej służbie marjańskiej. Ruszyć muszą organizacje katolickie, bo od tego noszą swe zaszczytne miano. Ruszy Akcja Katolicka, jako Chrystusowa armia linjowa. Ruszą politycy, senatorowie, posłowie, profesorowie, nauczyciele, pisarze, literaci, rolnicy, robotnicy, wszystkie zawody.

Pójdziemy z Chrystusem w naród i jego życie. Pójdziemy na pracę, na niewygodę, na nieprzyjemności i upokorzenia, na ofiary i poświęcenie. Pójdziemy na wspólne, wielkie, skoordynowane działanie.

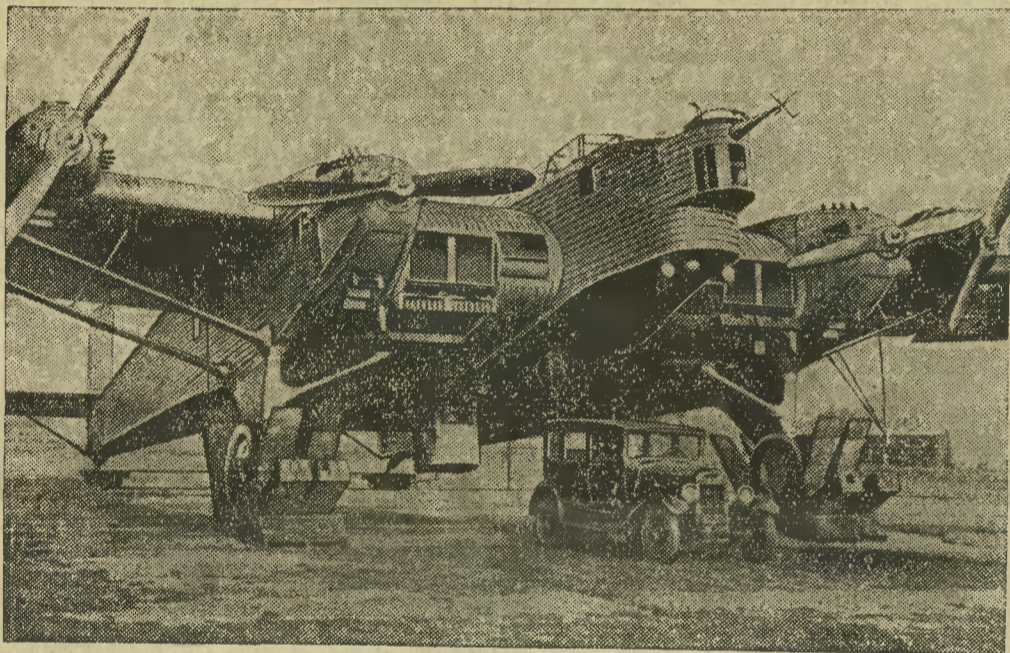
Najwyższą zasadą będzie nam miłość Boga i narodu, prawdy i błędnych. Komunja święta będzie nam codziennym „chlebem mocnych”. Modlitwa będzie nam wytchnieniem. Cierpienie radością. Niebo zapłatą.

Nie spoczniemy, aż Bóg zapanuje w życiu narodu. Nie dopuścimy do wygnania Chrystusa z Polski.

„Zostań z nami”, Chryste, „na wieki”!

Poprzez burze wieków prowadzi Kościół Najświętsza Marja Panna. Im groźniejsze „wały miotają łódź” Piotro-

Ten potwór — to jest aeroplan bombowy.

Francja stworzyła dla swej armji 4 formacje z aeroplanami bombowymi, które mają kształt i wymiary, jak to na rycinie widzimy. Każdy taki samolot może „upuścić” na nieprzyjacielskie miasto 50 centnarów bomb, wypełnionych najsilniejszym środkiem wybuchowym, na jaki stać obecną chemję.

Mówi się ciągle i pisze o rozbrojeniu. Ale jak tu się rozbrajać, gdy się ma Niemca za sąsiada!

125)

(Ciąg dalszy).

— Fachowa robota — pochwalili mały detektyw, oglądając więzy na rękach i nogach Chińczyka; — uwolniłbym cię, przyjacielu, jednakże żywię uzasadnione obawy, że narobiłbyś piekła z powodu skutków mego apetytu. Dlatego już wolę cię tak pozostawić. W każdym razie powinienes ocenić moje dobre chęci — kpił sobie, zaciesniając więzy na rękach, które się trochę obluźniły. Dopiero przy końcu okazał więźniowi szczyptę miłosierdzia, pozostawiając drzwi szpiarni otwarte naociecz, — abyś się nie udusił, żółta małpo.

Poświstując sobie swawolną piosenkę paryską, Rafał opuścił kuchnię.

— Spełniłem dobry uczynek wobec tego żółtego, podjadłem sobie uczciwie i mam być smutny? — protestował przeciwko ostrzeżeniom głosu rozsądku, który doradzał ucieczkę, a w każdym razie mniej swobodne zachowanie się w cudzym domu, w takim niebezpiecznym domu, zwłaszcza! — Odpowiem, że przybyłem w odwiedziny do sir Jamesa, powiedziałem ci to już przecież! (Rafał zgromił ów głos rozsądku, który zresztą nieczęsto się odzywał, a jeszcze rzadziej znajdował posłuch).

Cały szereg pokoi na parterze był zamknięty na klucz.

— Marynaty z aktów — bąknął mały

detektyw, węsząc pod drzwiami środkowego pokoju; — tu jest, albo był przedtem, jakiś urząd — wywnioskował i otrząsnął się, jak pies po kąpieli, bowiem zawsze żywił odrazę do zawodu urzędniczego i do specyficznej, zatechłej atmosfery biur i archiwów.

Poszedł dalej. Natrafił wreszcie na uchylone drzwi. Była to jadalnia.

— Tu jestem jak w domu — ucieszył się i wkroczył do rozległej sali, w której Fedor Rusanow fetował delegatów prasy po powrocie z fałszywego Stalingradu. — Tu siedział pan prezes, czyli ja — złożył wersalski ukłon krzesłu i podszedł do bocznych drzwi. Wiedział, że tam obok jest salka, niewiele mniejsza od jadalni. Uprzątnięto ją przed bankietem, ale sam Rusanow twierdził, że ten pokój jest jego pracownią i sypialnią zarazem.

— I nie zelgał — stwierdził Rafał. Wszedł śmiało, dobrnął w półmroku do biurka, zaświecił lampę stojącą na niem, pozasłaniał okna storami i rozsiadł się wygodnie w fotelu. — Tego właśnie szukałem — mruknął, wyciągając dłoń po pudełko z cygarami. Pogrymasił trochę, zanim wybrał najsušsze i zapalił.

Zachowywał się całkiem swobodnie, mniemając, że żadne niebezpieczeństwo mu nie zagraża narazie, bowiem widok związanego Chińczyka utwierdził go w podejrzeniach, powziętych już wówczas, gdy na stopniu limuzyny znalazł fotografię Daisy. Rozkoszując się cygarem, rozpamiętywał poszczególne fazy dzisiejszej ucieczki ze Stalingradu i, swoim zwyczajem, myślał... głośno:

— To poszło mi podejrzenie łatwo.. Rutynowany szofer, jak Tsien, jeździł napewno inaczej, a jednak ON słowa nie pisał!.. Mój okrzyk; czyż napraw-

dę go nie posłyszał?... Hasło, hm, to jedyny sęk, lecz mogło to być to samo hasło, które rzucano dziś rano wartownikowi, kiedy przebywaliśmy furtkę w murze... A potem te rozliczne „defekty” maszyny w mieście; to się rzucalo w oczy, ale ON znowu milczał!.. Dodajmy do tego sprawę fotografii i związaną wiernego sługi, poczem sprawa staje się klarowna, jak maślanka: Gość, którego tutaj przywozłem ze Stalingradu, nie jest profesorem! Profesor Fedor Rusanow został w swoim zapowietrzonym Stalingradzie, ergo „niżej podpisany” może śmiało wypalać jego cygara i zgrubsza przetrząsnąć to biurko. Dixi!

Tę drugą czynność, czyli przetrząsanie szuflad ogromnego biurka, odłożył sobie na później. Narazie był zbyt ociężały, i zbyt dumny, żeby fatygował się tak pospolitym zajęciem.

— To dobre dla zwykłego szpicla, — uznał, chcąc jakoś usprawiedliwić swe lenistwo; — prawdziwie wielki detektyw rozwiązuje najcięższe problemy przy biurku, jak na ten przykład JA! Nie ruszając się z miejsca, dowiodłem. że miły Fedorek pichci swoje gazy, a mój eks-pasażer to ten bubek, który mi porwał fotografię Daisy w piwnicy laboratorium. Metoda dedukcji, ot co. Sherlock Holmes mógłby u mnie terminować i dużo by się nauczył, twierdząc, chociaż nie lubię się przechwalać... Och, jestem nazbyt skromny, jak na to, czego dokonałem... Rewidować biurko? — mówił głosem coraz bardziej rozmarzonym, coraz cichszym. — Nie! Genjalny detektyw nie przetrząsa nigdy cudzych zakamarków, nie podsłuchuje, nie włazi pod łóżko! Nigdy!

Umilkł i odruchowo zdusił niedopa-

tek cygara w popielniczce. Wydało mu się, że brama od sieni trzasnęła.

— Na wszelki wypadek trzeba by wywietrzyć ten lokal — mruknął, podnosząc się ociężałe z fotela. Zawartość popielniczki strząsnął do kosza na papiery, resztki popiołu zdmuchnął, starł biurko rękawem i podszedł do okna. Uchyliwszy je, wsłuchiwał się przez chwilę w gwar ulicy, niezbyt zresztą ruchliwej, potem odwrócił się i zdrętwiał. W kurytarzu dudniły ciężkie kroki. Jakiś człowiek szedł tutaj i był już djabelnie blisko drzwi. Jeden rzut oka przekonał osłupiałego Rafała, że nie może być mowy o tem, by zdążył dobiec do bocznych drzwi i schronić się do jadalni. Musiałby okrążyć biurko i przebyć całą długość rozległego pokoju. Pozostało tylko ukryć się gdzieś, tutaj. Ale gdzie? Jedyna szafa, jaka się tu znajdowała była oszklona, wypełniona szczelnie książkami i zamknięta, czyli każda z tych trzech okoliczności już sama wykluczała możliwość ukrycia człowieka. Więc pod biurko? Nonsens! Fotele były bardzo niskie, jedyny stół nieosłonięty nakryciem.

Od chwili, gdy Rafał posłyszał odgłos zbliżających się kroków, nie upłynęły ani dwie sekundy, a kłamka przy drzwiach kurytarza już się ugięła.

— Czang! — zabrzmiał dobrze znajomy głos profesora.

— Jezus, Marja — wszęptał przerażony detektyw, cofając się instynktownie pod ścianę.

— Czang, żółte bydle... długo cię będę wołał? — irytował się Rusanow. Naciskał w dalszym ciągu kłamkę, lecz jeszcze nie wszedł, oczekując zapewne przybycia Chińczyka.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Polacy w Niemczech ożywili się.

W Berlinie powstało nowe pismo polskie. — Niezadowolenie z rozrzutnej gospodarki Związku Polaków. — Pobudka wyborcza. — Śląsk żąda wysunięcia górnika na czoło listy kandydatów. — Secesja w Sztumskim i Westfalji.

(n) Od czasu zaprzepaszczenia drukarni „Dziennika Berlińskiego” przez warszawskich ministerjalnych gagatków w rodzaju Litauera (żyda), Polonia berlińska przez kilka lat pozławiona była własnego organu. Z Bytomia nadchodziła wprawdzie jakaś odbitka „Katolika”, wiadomo z jakich powodów nazywana „Dziennikiem Berlińskim” lecz mało kto ją czytał, gdyż wiadomości z życia Polonii berlińskiej podawała skąpo. **Nieźle opłacani** urzędnicy i kierownicy Związku Polaków w Niemczech w ostatnich latach tak zgnuśniali i zagustowali w przejażdżkach służbowymi autami — z Berlina do odległej Nadrenji a nawet do Gdyni (likwidując dje-ty), że dla Polonii berlińskiej mało na prawdę mieli czasu.

Pozbawieni kierownictwa, pozostawieni własnemu losowi, a nadwyszyskto zgorzeleni marnotrawstwem grosza publicznego, Polacy w Berlinie, wśród których nie zabrakło ideowych starych działaczy, uderzyli nareszcie pięścią w stół... Dwaj przywódcy polskiego ruchu demokratycznego, niesłusznie osądzeni o komunizm, **Wojciech Słowiński i Szczepan Kurnikowski**, założyli własną drukarnię i zaczęli wydawać w Berlinie „Głos Polski”, pismo niezależne, niezwykle zajmujące i z konieczności bojowo redagowane. W piśmie tem porusza się najżywotniejsze sprawy, chociażby one nawet i były przykre. Na uwagi kierownictwa Związku Polaków w Niemczech, że „brudy należy prac w domu”, redakcja „Głosu Polskiego” znalazła taką odpowiedź: „Zgoda! — Ale jeżeli mamy prac w brudnych mydlinach, to wolimy ponieść je do rzeki i publicznie w oczach wszystkich oczyścić. **W płynącym potoku brud zniknie bez śladu a bielizna będzie czysta jak śnieg...**”

Śmietanka utrzymuje kontakt z Polonią berlińską jedynie „od święta” a pozatem od niej stroni. Polskie bale reprezentacyjne podczas karnawału odbywały się w hotelu Adlon pod Lipami, zamiast w Domu Polskim. Szampan i wino lały się w „Adlonie” strugami, kasa wykazywała tysiączne obroty, myślano więc, że dochód „na rzecz bezrobotnych obywateli polskich” (po części optantów, pozbawionych urzędowego zasiłku wynoszącego 40 marek miesięcznie) będzie znaczny. Tymczasem z balów tych przekazano do kasy „Opieki” tylko 205 marek.

Oficjalne sfery polskie niezbyt przychylnie odnoszą się do Sokolstwa. Sfery te utrzymują wielkim kosztem tzw. Polski Klub Sportowy, w którym młodzież się wynaradawia, bawiąc się — z Niemcami.

Zasiedzieli w Berlinie rodacy nasi coraz więcej zniechęcają się do centrali, tj. do prezesa d-ra Kaczmarka i do „prezesa prezesów” M. Kmiecika. Zarówno

w Związku Polaków w Niemczech jak i w związku towarzystw polskich w Berlinie gotuje się — bunt. **Zebrania polskie są coraz burzliwsze.** Nic dziwnego zbliżają się wybory. W maju odbędzie się głosowanie do sejmiku pruskiego i do parlamentu Rzeszy. Na Śląsku i w Westfalji rozległa się pobudka: „**Żądamy górnika!**” Szanse posiada również b. poseł **Jan Baczewski**, prezes polskich towarzystw szkolnych, syn Ziemi Warmińskiej, sprzyjający opozycji.

Smutne wieści nadchodzą ze Sztumu (Ziemi Malborskiej). Związał się tam **nowy Związek Polaków „pruskich”**. Związek ten powstał na tle rozbieżności między tamtejszą szlachtą polską a służbą folwarczną. Niejaki Sadowski z Sztumskiej Wsi i Górski ze Starogotaru zaczęli organizować chłopów małopolskich. Pod jakie ich zaprowadzą sztandary, pokaże się przy wyborach.

Rozłamem w obozie polskim zainteresowali się **komuniści i rząd pruski**. Po-
seł-komunista Jadasz ze Zabrza, górnik,

coraz częściej przemawia po polsku — na zebraniach publicznych.

Wrzenie ogarnęło także górników należących do **Zjednoczenia Zawodowe-**

Zbrodniczy okręt nierządu i mordu.

Policja rumuńska zdołała przychwycić tajemniczy okręt, krążący od szeregu już lat na Morzu Czarnym, będący istnym

„okrętem rozpusty i zbrodni”.

Opis straszliwych scen, jakie się na jego pokładzie odbywały, ścina wprost krew w żyłach i napawa zdziwieniem, że mogło się to dzieć w 20-ym wieku, na morzu niewielkim, otoczonym państwami, posiadającymi policję i strażę przybrzeżną.

go Polskiego w Bochum. Uprzykrzyła im się komenda Józefczaka, Kierczyńskiego i innych płatnych urzędników Związku Polaków w Berlinie. Żalą się nasi górnicy, że trwoni się ich ciężko zapracowany grosz a lud drażni — nasprawnianymi autami. Bieda coraz większa, zaś pomocy znikąd nie widać. Miast krytycznej i zdrowej rywalizacji — praca społeczna „za pieniądze”.

Zanosi się na **wielką burzę**. Po burzy jednak zaświeci słońko.

Oficjalnie, żaglowiec przybrzeżny, przeznaczony do przewozu owoców, okręt „Constantinopol”

kursował na Morzu Czarnym,

od portu do portu, biorąc ładunki owoców, lub je sprzedając. Niemniej było wiadome wielu wtajemniczonym, że „Constantinopol” w istocie, jest pływającym domem rozpusty, zaopatrzonym stale w wyborowy i zawsze nowy zastęp hurysek, ukrytych w luksusowych kabinach i pod pokładem, poza skryżniami z pomarańczami i daktylami.

Takie pływające domy rozpusty nie są rzadkością w portach czarnomorskich, a dzięki sowitym łapówkom, prowadzą swój zyskowny proceder ku zadowoleniu mieszkańców portu, policji i przedewszystkiem właścicieli. Jednak, jak się okazuje, na pokładzie „Constantinopola” działy się również

zbrodnie, dokonywane prawie codziennie na pełnym morzu.

Mianowicie, dziewczęta, które przez kilka tygodni stanowiły właściwy ładunek okrętu, poprostu topiono w morzu z chwilą, gdy zdobyto nowy zapas „towaru”.

Na pokład nie werbowano zawodowych kapłanek miłości, które trzeba o-
placać. Poprostu

porywano piękne dziewczęta, najczęściej nieletnie,

w portach lub nawet w nadbrzeżnych wioskach, uwożono na łodziach na pokład „Constantinopola” i tu przez pewien czas zmuszano do nierządu.

Na pokładzie panował ustrój komunistyczny, to znaczy,

każdy z marynarzy był równouprawnionym współwłaścicielem okrętu.

Jedynie kapitan otrzymywał podwójny udział z zysków.

Zaloga dobrana w ciągu wielu lat, składała się z samych przestępców kryminalnych i do tego sadystów. Nowego człowieka przyjmowano do spółki tylko po długiej znajomości, a w razie jakiegokolwiek wątpliwości o jego milczeniu,

zabijano bez żadnych skrępowań.

Ta banda zdegenerowanych łotrów, nietylko z chęci zysku, ale i z zamiłowania do zbrodni, porywała nieletnie dziewczęta, a po zgwałceniu, sprzedawała je co noc w portach. Ściany kabin, gdzie odbywała się rozpusta, miały tajemne okienka, przez które podsłuchiwano, czy która z dziewcząt nie skarży się na swój los przed „gościem”, przybyłym z portu. Jeżeli tak, los dziewczyny był przesądzony. Najbliższej nocy, na pełnym morzu

przywiązywano jej kamień do nóg

i wśród uragań oraz znęcań się, topiono.

Obecnie po przychwyceniu okrętu przez policję, wszystkie zbrodnie wyszły na jaw. W niedługim czasie, zbrodniarze zostaną straceni.

Katowice budują nową ulicę. Magistrat miasta Katowic projektuje budowę nowej wielkiej ulicy od wylotu parku Kościuszki do Brynowa. Budowa rozpocząć się ma z wiosną. W ten sposób znaczna ilość bezrobotnych znajdzie pracę.

—*—

W Australji wstrzymano wszelkie urlopy marynarzy. Rezerwiści otrzymali rozkaz pozostawania w pogotowiu.

Nowy gabinet francuski.

Premier Tardieu (z teką, w środku) w otoczeniu ministrów.

Potworny zabobon.

Przed sądem grodzkim w Czortkowie odbyła się rozprawa przeciw Michałowi Koruszczeni i Piotrowi Begarowi, oskarżonym o zbeszczeszczenie zwłok ś. p. Ludwika Balickiego, zmarłego śmiertelnie samobójcą. Oskarżeni, chcąc

uzyskać talizman, zapewniający powodzenie w wyprawach złodziejskich, rozkopali grób samobójcy, by wyciąć z jego ciała funt tłuszczu. Z tłuszczu tego wytopiona być miała świeca-talizman. Sąd skazał wynawców zabobonu: jednego na miesiąc aresztu a drugiego na 2 tygodnie.

Walka ze wściekłym wilkiem...

Adam Starowicz ze wsi Ozorki we wojew. wileńskim przechodząc lasem, został napadnięty przez wściekłego wilka, który rzucił się na niego, szarpając mu ręce i usiłując go udusić. Oszołomiony atakiem Starowicz nie stracił jednak przytomności i po zaciętej walce przy pomocy noża zwierzę zabił. Oslabiony walką, Starowicz stracił przytomność i dopiero po dłuższym czasie znaleźli go włościanie z pobliskiej wsi i odwieźli do domu, gdzie przebywa pod opieką lekarza.

Tegoroczny Kongres Kurkowych Bractw Strzeleckich

odbędzie się w Katowicach w dniach od 26 czerwca do 3 lipca i łączyć się będzie z uroczystościami, organizowanymi w związku z 10-tą rocznicą wkroczenia wojsk polskich na prastarą ziemię Piastowską.

Biuro kongresu rozpoczęło już swe prace i mieści się w Katowicach przy ulicy Marsz. Piłsudskiego nr. 58.

Podatek od energii elektrycznej.

W numerze 9 Dziennika Ustaw ukazało się Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16 stycznia o obliczaniu i poborze podatku od energii elektrycznej, wydane na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r.

Rozporządzenie to ustala, że **sprzedawca energii elektrycznej obowiązany jest do obliczania i poboru kwot podatku**, przypadającego od odbiorcy energii, przy każdorazowym, chociażby tylko częściowym, regulowaniu przez poszczególne odbiorcę należności za pobraną przez siebie energię elektryczną. Podatek oblicza się od **naletności (ceny)** liczonej przez sprzedawcę za energię elektryczną, uwidocznionej w wystawionym dla odbiorcy rachunku. Do sumy rachunku za użytą energię dolicza się podatek (wynoszący 10% należności) w ten sposób, by kwota podatku była w odrębnej pozycji wyraźnie uwidoczniona w rachunku. Przy obliczaniu kwot podatku od pół grosza zwyż zaokrą-

gła się do pełnego grosza. Minister Skarbu może w wyjątkowych wypadkach zezwolić na pobór podatku w ten sposób, że kwota podatku nie będzie wyodrębnioną w rachunku, lecz będzie się mieściła w odpowiednio podwyższonej cenie za energię elektryczną.

Wymiar podatku przez **urząd skarbowy** następuje tylko wówczas, gdy sprzedawca energii albo **nie wpłacił podatku wcale, albo wpłacił za mało.**

Na nieprawidłowe obliczenie oraz na niewłaściwy pobór podatku przez sprzedawcę mogą odbiorcy energii elektrycznej wnosić zażalenia w terminie **dni 30 od dnia pobrania podatku do właściwego według ich miejsca zamieszkania urzędu skarbowego.** Od orzeczenia urzędu skarbowego służy płatnikowi odwołanie do Izby Skarbowej, które winno być wniesione w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Z WIELKOPOLSKI I POMORZA

Nakło.

Pies pogryzł dziecko. W dniu 15 bm. napadł na przechodzącą ul. Dąbrowskiego kilkoro dzieci pies mistrza kowalskiego p. Lücka, kasając w nogę 7-letniego chłopca, syna posterunkowego P. P. p. Nowaka. Chłopcu udzielił pomocy jeden z miejscowych lekarzy.

Zbiegowisko na ulicy. Przechodnie na ulicy Bydgoskiej byli świadkami gorszącego zajścia, które spowodował niejaki Malingowski, napadając na przechodzącą w towarzystwie koleżanek Sabinę Baranowską, zamieszkałą przy Plantach Mickiewicza 258, bijąc ją w nielitościwy sposób. Tem zajściu było rzekomo posądzenie siostry Malingowskiego o kradzież drobnych rzeczy. Mocno poturbowaną B. wybawili przechodnie z rąk oprawy.

Zebranie Klubu kajakowego „Wodnik” odbyło się dnia 26 bm. o godz. 8 wiecz. w hotelu „Polonia”.

Rzadki okaz jaja gęsiego. U gospodarza p. Wałkowiaka — Nakło wybudowanie zniosła gęś jajo o rozmiarach 28x35 cm. obwodu.

Koronowo.

Uroczysty obchód 20-lecia Towarzystwa Kupców. Z okazji 20-letniej rocznicy założenia Tow. Kupców w Koronowie odbyło się uroczyste zebranie. Prezes towarzystwa p. Nowak powitał w serdecznych słowach delegację Izby Przemysłowo-Handlowej oraz przedstawicieli Związku Tow. Kupieckich z Bydgoszczy. Radca Sentkowski wygłosił okolicznościowe przemówienie, podnosząc, iż uroczystość koronowska świadczy o tradycji kupiectwa i wzorowej działalności organizacyjnej. P. radca Stobiecki w imieniu Izby Przemysłowo-Handlowej wręczył p. J. P. Szulcowi dyplom uznania z okazji 25-lecia istnienia jego firmy. Radca Sentkowski w imieniu Zw. Tow. Kupieckich wręczył dyplomy uznania za gorliwą pracę organizacyjną w Tow. Kupców w Koronowie pp. Hipolitowi Błażejczykowi, Mieczysławowi Januszewskiemu oraz J. P. Szulcowi, którzy pracują w towarzystwie od chwili jego założenia. P. Lewandowski mówił o trudnym położeniu kupców. Na zakończenie radca Sentkowski skrytykował w ostrych słowach działalność monopolów i karteli. Na rzecz bezrobotnych w Koronowie zebrano przeszło 100 zł.

Wągrowiec.

Osobiste. W kościele parafjalnym w Dziekanowicach (pow. gnieźnieński) pobłogosławił ks. prof. Marlewski związek małżeński pomiędzy p. Pawłem Marlewskim, dzierżawcą probostwa w Tarnowie Pałuckim a p. Gajbrjela Bartoźną z Jezioran (pow. gnieźnieński). Nowożeńcom „Szczęść Boże!”

Walne zebranie Zw. Uczestników Powstań Narodowych zagał prezes p. Biedrzyński. Na przewodniczącego walnego zebrania propozycją p. Porzyńskiego, delegata okręgowego z Poznania, do protokołu p. Drybulskiego, na ławników pp. dr. Modrzejewskiego i Kilanowskiego. Do nowego zarządu wybrano pp.: Biedrzyński - prezes, Preuschoff - zast. prezesa, Drybulski - sekretarz, Lewandowski - zast. sekretarza, Martynski - skarbnik, Kluczykowski - komendant. Ławnicy pp. dr. Modrzejewski, prof. Stasiak i Przybylski, Komisja rewizyjna pp. Strzelecki, Szulc, Nowak, Galubiński i Leda. Sąd honorowy pp. prof. Stasiak, dr. Modrzejewski i Przybylski, ich zastępcy pp. Kilanowski, Nowak i Ziółkowski.

Klub kręglarzy przy pracy. Klub kręglarzy „Bywaj” urządził kulanie o premje, którego wynikiem następujący: 1. Telesfor Michalski, 2. Fr. Szydłowski, 3. Jan Augustyniak, 4. Józef Sowiśto, 5. M. Roszak, 6. Józef Trojanowski, 7. Cz. Biskupski, 8. J. Rybarczyk.

Margonin.

Jubileusz ks. prob. Napiątka. W prasie ukazały się wiadomości, że proboszcz parafii margonińskiej, zasłużony duszpasterz i obywatel ks. Napiątek obchodził w dniu 10 bm. jubileusz 25-lecia kapłaństwa. Wiadomości te są mylne, gdyż jubileusz ks. prob. Napiątka przypada dopiero na 28 lipca br., a obchodzony będzie w parafii łącznie z odpustem Najśw. Marii Panny Pocieszenia w dniu 28 sierpnia br.

Stow. Młodzieży Polskiej odbyło swe roczne walne zebranie przy udziale patrona ks. prob. Napiątka, które zagał prezes p. Witt. Do nowego zarządu weszli pp. Witt Jan - prezes, M. Kaczorowski - wiceprezes, A. Stefaniak - sekretarz, Fr. Czachorek - skarbnik, Pachowicz bibliotekarz, Cz. Kaczmarek - naczelnik.

Roczne walne zebranie Tow. Robotników Kał zagał prezes p. Racyński. Ustupującemu zarządowi udzielono pokwitowania. Skład zarządu przedstawia się następująco: Racyński - prezes, Fr. Baranowski - sekretarz, Plewa -

skarbnik, Walczak - bibliotekarz, St. Binaszkiewicz i Garstecki - komisja rewizyjna, Albrecht, Walczak i J. Kurliński - chorążowie.

Kolo śpiewackie „Lutnia”. Roczne walne zebranie zagał prezes p. Maliszewski, który z zadowoleniem stwierdza, że wyniki pracy w ub. roku osiągnięte, zawdzięcza się zgodnej współpracy zarządu oraz członków. Do nowego zarządu weszli pp. Kruliński - prezes, Z. Szymanowski - zast. prezesa, Zbieralski - sekretarz, J. Plewa - skarbnik, Michalski - bibliotekarz. Dyrygentem pozostał nadal p. Maliszewski. Do komisji rew. wybrano pp. W. Kaczo-

rowską, Wesołowską i J. Heinzównę. Na nowych członków zgłosili się pp. G. Rajkówna, E. Zaworska i M. Kreskowiak.

Mogilno.

Osobiste. W tutejszym kościele poklasztornym pobłogosławiony został związek małżeński między p. Benedyktą Kausówną, córką właściciela cukierni „Wielkopolanka” przy ul. Wł. Jagtełły a p. Alojzym Weberem, kasjerem kasy miejskiej. „Szczęść Boże” młodej parze.

Z nadzwyczajnego zebrania Związku Inwal-

dów Woj. w hotelu „Polonia” odbyło się nadzwyczajne zebranie inwalidów. Zagał prezes Fabiszek. Po odczytaniu porządku obrad oddano głos delegatowi z Poznania p. Chmielewskiemu, który wygłosił referat, dotyczący wszystkich członków-inwalidów. Po dyskusji nad referatem zabrał głos miejscowy starosta p. Wacław Stepiński, który w swej mowie odnosił się przychylnie do inwalidów i przyrzekał być im w wszelkich sprawach pomocnym. W dyskusji nad przemówieniem p. starosty zabrał głos p. Wełniak. Uchwalono rezolucję przeciwko nowej ustawie inwalidzkiej, którą przyjęto jednoznacznie.

Walne zebranie Stow. Młodych Polek odbyło się w salce parafjalnej u p. Kasprzowskiego. Zebranie zagał prezeska p. Kausówna. Przewodniczącym walnego zebrania wybrano jednoznacznie ks. prob. M. Brodowskiego. Po sprawozdaniu poszczególnych członków zarządu udzielono zarządowi absolutorjum. Zarząd wybrano bez zmian. Zebranie zakończono śpiewem.

Rogoźno.

Srebrne gody małżeńskie obchodzili p. Jan Harwas z małżonką Franciszką z domu Marcinkowskich. Jubilatowi „Szczęść Boże!”

Osobiste. Kancelarję adwokacką przy ulicy Kotlarskiej otworzył p. Alfons Stiller.

Przedstawienie. Tow. Robotników odegrało na scenie Hotelu Centralnego dwie komedje pt. „Ciotka na wydaniu” oraz „Chrapanie z rozkazu”. Amatorzy wywiązały się ze swych ról bardzo dobrze.

Osirów.

Z życia Tow. Przemysłowo-Rzemieślniczego. Odbyło się doroczne walne zebranie Tow. Przemysłowo-Rzemieślniczego przy bardzo licznym udziale członków. Ze złożonych sprawozdań wynika, że towarzystwo rozwija się bardzo pomyślnie i liczy obecnie przeszło 280 członków. Budżet na rok bieżący uchwalono w dochodach i rozchodach na 3000 zł. Do zarządu wybrano ponownie pp. Malechę, Gilarskiego i Kubickiego.

Obchód rocznicy powstania styczniowego odbył się w auli gimnazjum żeńskiego, który za inauguruwała orkiestra 60 pp. pod batutą p. por. Paszkego. W pięknej deklamacji oddał następnie p. K. Banach niewymowny tragizm powstańczej doły. Przepięknie przemówiła p. staroscina Łobosowa, a p. Laskowska odegrała z artyzmem Szopenowski „Polonez A-dur”. Po końcu uroczystości wręczono w rozrzewniającym nastroju obecnemu w sali weteranowi z 1863 r. p. Kajzerowi z Ostrowa bukiet białoczerwonych kwiatów.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

A. N. Szeregów i b. oficerów przyjmuje do polskiej państwowej Komenda Główna P. P. w Warszawie. Nazwiska komendanta P. P. na Górnym Śląsku nie znamy.

Prenumerator. St. Z. Ustawa nie wyklucza możliwości urlopowania pracownika w okresie wypowiedzenia. W razie odmowy urlopu wogóle, zaskarżyć pracodawcę do Sądu Kupieckiego.

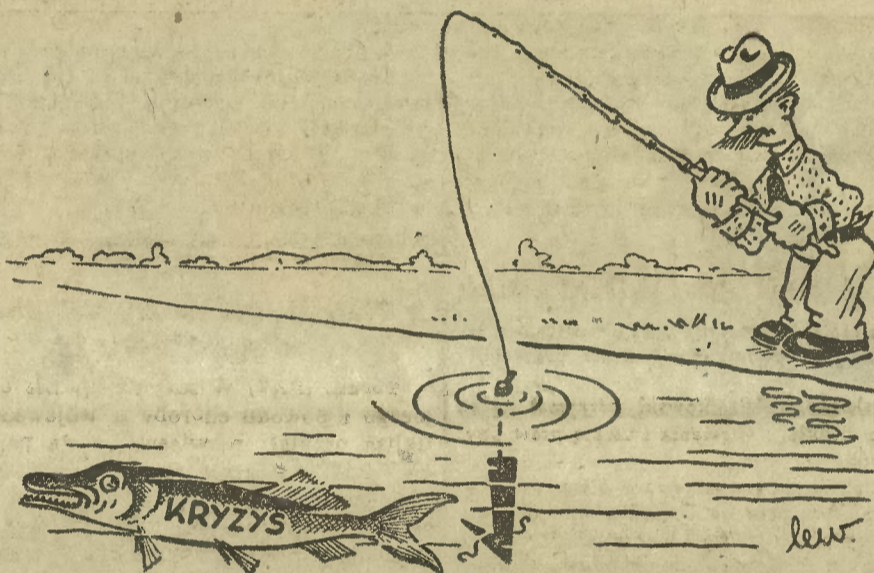
Naczelnicy skarbowi na obradach w Poznaniu.

Zjazd kierowników urzędów skarbowych.

W Izbie Skarbowej w Poznaniu odbywa się pod przewodnictwem Prezesa Izby p. Ferdynanda Świtalskiego i przy współudziale inspektora ministerjalnych Ministerstwa Skarbu pp. Stanisława Fijasia i Bolesława Lipińskiego zjazd Kierowników Urzędów Skarbo-

wych z okręgu poznańskiej Izby Skarbowej. Na porządku dziennym znajduje się sprawa interpretacji ogłoszonych ostatnio nowel podatkowych ze szczególnym uwzględnieniem noweli do ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Kryzys i jedynka.

Na taki haczyk szczupak nie da się złapać!

Oficer strzela do kolegi i sam pozbawia się życia.

Dramatyczne zajście rozegrało się w dowództwie 32 p. p. w Modlinie.

Do raportu karnego u dowódcy pułku plk. Gabrysia został zawezwany por. Wolański. W czasie raportu por. Wolański wysłuchał decyzji swego zwierzchnika, a następnie w dość ostrej formie zaprotestował i szybkim krokiem opuścił kancelarję dowódcy pułku. Za por. Wolańskim wybiegł mjr. Branowski, który wezwał oddalającego się porucznika do zatrzymania się i powrotu do kancelarji dowódcy.

Por. Wolański w odpowiedzi na wezwanie majora odwrócił się, dobył rewolweru i dał kilka strzałów. Mjr. Branowski został ciężko ranny w rękę i w nogę.

Por. Wolański skierował broń w swoją stronę. Świadkiem tej sceny był por. Kosowski, który rzucił się na pomoc, chcąc por. Wolańskiemu wytrącić broń z ręki. Było już jednak za późno, gdyż por. Wolański zdołał wystrzelić, kula trafiła w głowę. Por. Wolański jest bardzo ciężko ranny, grozi mu utrata

wzroku.

Obaj ciężko ranni oficerowie mjr. Branowski i por. Wolański przewiezieni zostali do szpitala wojskowego w Warszawie. Władze wojskowe sądowosledcze wszczęły dochodzenie, celem ustalenia podłoża i okoliczności całego tego niezwykle przykrego zajścia.

Więzienie za bestjalskie znęcanie się nad psami.

Inowrocław. Przed sądem grodzkim w Inowrocławiu stanęło trzech parobków z Chełmiczek (pow. Strzelno) i to Jan Mikołajczak, Stanisław Grala i Tadeusz Głowacki, oskarżeni o bestjalskie wprost pastwienie się nad zwierzętami.

Od pewnego czasu ginęły mianowicie w Chełmiczkach i okolicy psy. Wszczęte dochodzenia policyjne ustaliły, że sprawcami kradzieży byli wyżej wymienieni osobnicy, którzy po schwytaniu zwierząt do tego stopnia pastwili się nad niewinnymi istotami, że nie sposób

wprost opisać całej tej bolszewickiej martyrologji, jaką wciągnięte w zasadzkę zwierzęta przechodziły.

Kiedyś wspomniani parobczacy schwytali 2 piękne, rasowe bernardyny. Zaprowadzili je do obory, przywiązali na linie i powiesili na belce, poczem jeden z osobników przystąpił do niecnej „operacji”, mianowicie do wycięcia jąder, gdy dwóch innych trzymało wijące się z bólu i szarpające ostatnimi siłami zwierzę, by nie uciekło. Oczywiście, że wspomniane dwa psy, chluba jednego z właścicieli ziemskich, po krótkich i strasznych męczarniach zdechły. Trzeci pies po podobnej sadystycznej „operacji” dokonanej — nawiąsem mówiąc — jakimś tępem narzędziem (nożem od buraków) zerwał się z lejcy i uciekł do swojego właściciela.

Na onegdajszej rozprawie sądowej, której przewodniczył sędzia Stobiecki, oskarżeni Mikołajczak, Grala i Głowacki przyznali się do winy, przyczem jeden z nich jako powód tego straszego pastwienia się podał, że „pódy przeskadzały mu podczas snu”.

Jako karę wymierzył im sąd po cztery miesiące więzienia, wskazując w uzasadnieniu wyroku na straszne powojenne rozwydrzenie moralne, które zasądzonych doprowadziło właśnie do takiego nieludzkiego pastwienia się nad bezbronnymi zwierzętami.

Z Korporacji Przemysłu Elektrotechnicznego na województwo poznańskie.

Dnia 18. bm. odbył się egzamin dla uczni, którzy ukończyli naukę w zawodzie elektrotechnicznym. Komisji egzaminacyjnej przewodniczył p. inż. Kazimierz Gaertig. Ławnikami z ramienia pracodawców byli: pp. Waligórski, Łysiński, Buławski, Idaszak, Jagodziński i Chempieński. Ławnikami z ramienia elektrymonterów byli pp.: Andrzejewski, Jenerowicz i Stelmazki.

W zawodzie elektroinstalacyjnym zdali egzamin: Bandoz Józef, Bartkowiak Marjan, Berezynski Stefan, Białecki Mieczysław, Boruckowski Anzelm, Cegła Kazimierz, Duda Adam,

Falb Wojciech, Gabryelczyk Antoni, Henkel Władysław, Jacek Mieczysław, Kordziński Antoni, Kozłowski Wojciech, Kroll Marjan, Krućki Sylwester, Machajewski Stanisław, Maczkowski Bronisław, Mączyński Jan, Marcinkowski Bernard, Mołała Edmund, Rybacki Kazimierz, Sadalski Czesław, Schulz Henryk, Stefański Antoni, Steuer Bernard, Walkowiak Franciszek, Waraczewski Bolesław, Wielicki Stanisław, Wiorek Andrzej, Wojciechowski Jan, Woźniak Józef i Zamiara Henryk.

W zawodzie elektromechanicznym zdali: Komorowski Florjan i Mozołowski Henryk.

GRUDZIĄDZ

Apteka dyżurna: „Pod Lwem” przy ulicy Pańskiej.

Kino Apollo: „Życie św. Antoniego Padewskiego”.

Kino Gryf: „Najeźdźcy”.

Z życia dziennikarzy grudziądzkich. W sobotę, 20 bm. odbyło się roczne walne zebranie Koła Dziennikarzy Grudziądzkich w barze „Pod Trzema Królami”. Na walne zebranie stawili się prawie wszyscy, bo na 21 członków przybyło 19. Zebranie zajął prezes p. red. Jan Zagierski. Marszałkiem walnego zebrania wybrano senjora p. red. Jana Rakowskiego, a sekretarzem p. red. Nowińskiego. Ponieważ przy po. zednim wyborze nie wybrano komisji rewizyjnej, uskuteczniło to na wstępie; wybrano pp. red. Ziolkowskiego i red. Morawskiego, którzy też przeprowadzili rewizję ksiąg i dowodów kasowych. Prezes p. red. Zagierski złożył sprawozdanie z działalności koła. Reczowe sprawozdanie statystyczne dał sekretarz p. red. Stanach. Sprawozdanie kasowe złożył skarbnik p. red. Stanisław Kunz senjor. Komisja rewizyjna stwierdziła, że ksiązki i inne dowody kasowe są w porządku i wniosła o absolutorjum dla zarządu, co się też po dyskusji stało. Prezesem wybrano p. red. Zagierskiego, a członkami zarządu pp. red. Stanacha, red. St. Kunza, red. Niewiakovskiego i red. Lydko. Do komisji rewizyjnej pp. Albina Nowickiego, Morawskiego i Ziolkowskiego. Do sądu honorowego pp. Albina Nowickiego, Dolińskiego, Nowińskiego i Głodkowskiego. Uchwalono, że koło powinno działać oświatowo i dawać ku temu inicjatywę.

Z życia Chrześcijańskiej Demokracji. Plenarne zebranie Koła Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji odbędzie się we wtorek, 23 bm. o godz. 19,30 w lokalu p. J. Keitasa. Na porządku obrad wykład p. t. „Mała usta-

wa samorządowa” oraz drugi p. radcy Dobrzyńskiego p. t. „Idea chrześcijańsko-społeczna”.

Wykłady Polskiego Tow. Krajoznawczego. W czwartek, 18 bm. wygłosił dr. Maj wykład o wycieczce do Afryki. Prelegent wyświetlił przeszło 80 przeźroczyc z pięknymi widokami na miasta Alger i Tunjs, oazy i pustynie, dając pogląd na dzieje, architekturę, krajobraz, typy i życie ludności. W czwartek, 25 bm. dalszy ciąg wykładu dr. Maja, w szczególności wrażeń z południowych Włoch.

Z Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. Ogólne zebranie Komitetu Miejskiego Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej odbędzie

Zjazd Korporacji Zakładów Graficznych i Wydawniczych na województwo pomorskie. Zebranie. — Obchód 10-lecia istnienia.

Grudziądz, dnia 21 lutego.

Korporacja Zakładów Graficznych i Wydawniczych na województwo pomorskie odbyła swe zwykłe zebranie w Grudziądzu w hotelu „Królewski Dwór”, które połączone z uroczystym obchodem 10-lecia. Zebranie zajął prezes p. Stefanowicz z Torunia, witając serdecznie licznie zebranych członków.

Gen. sekretarz p. Szutkowski odczytał protokół z poprzedniego zebrania i komunikaty. Pod punktem 4 dyskutowano nad projektem ministerstwa w sprawie równobieżnego tekstu dla uczniów w przemyśle graficznym. Dłuższą dyskusję wywołała sprawa projektu umowy zbiorowej, którą uchwalono. Dalej uchwalono, aby towarzystwa płaciły za ogłaszanie tych komunikatów, które dają im korzyści materialne, a więc bale, zabawy, przedstawienia teatral-

nie i t. p.

Uchwała ta — bardzo słuszną — ma być w każdej miejscowości osobno w myśl potrzeb załatwiona. Po wyczerpaniu porządku obrad zwykłe zebranie zamknięto. Po krótkiej przerwie prezes p. Stefanowicz zajął uroczyste zebranie, poświęcone obchodowi 10-lecia tej organizacji na Pomorzu, odcytując zarazem protokół z zebrania konstytucyjnego.

Następnie prezes p. Stefanowicz wręczył pionierowi sprawy graficznej p. dyr. Pawłowskiemu dyplom artystyczny. Takie same dyplomy otrzymali pierwsi szermierze idei graficznej pp. dyr. Wł. Grobelny z Grudziądza, B. Szczuka z Wąbrzeźna, Sikorski z Chełmży i Wł. Kulerski z Grudziądza.

Uchwała ta — bardzo słuszną — ma być w każdej miejscowości osobno w myśl potrzeb załatwiona. Po wyczerpaniu porządku obrad zwykłe zebranie zamknięto. Po krótkiej przerwie prezes p. Stefanowicz zajął uroczyste zebranie, poświęcone obchodowi 10-lecia tej organizacji na Pomorzu, odcytując zarazem protokół z zebrania konstytucyjnego.

Następnie prezes p. Stefanowicz wręczył pionierowi sprawy graficznej p. dyr. Pawłowskiemu dyplom artystyczny. Takie same dyplomy otrzymali pierwsi szermierze idei graficznej pp. dyr. Wł. Grobelny z Grudziądza, B. Szczuka z Wąbrzeźna, Sikorski z Chełmży i Wł. Kulerski z Grudziądza.

Uchwała ta — bardzo słuszną — ma być w każdej miejscowości osobno w myśl potrzeb załatwiona. Po wyczerpaniu porządku obrad zwykłe zebranie zamknięto. Po krótkiej przerwie prezes p. Stefanowicz zajął uroczyste zebranie, poświęcone obchodowi 10-lecia tej organizacji na Pomorzu, odcytując zarazem protokół z zebrania konstytucyjnego.

Czwarty dzień rozprawy przeciw 4 bandytom.

Grudziądz, 21 lutego.

Zainteresowanie sprawą jest znaczne, to też już przed godz. 9 wszelkie miejsca na galerji były zajęte. Przesłuchano ogółem około 70 świadków.

O godz. 11 zamknięto przewód sądowy. P. prokurator Kamiński w swem przemówieniu uzasadniał wymiar kary, który powinien być odpowiednio ciężki, gdyż zbrodnie, jakie ta szajka popełniła, muszą być pomszczone. P. prokurator Kamiński wniósł o ukaranie z par. 249 o rozbój.

Następują przemówienia obrońców i to: p. mec. Żelazny broni oskarżonego Kaczyńskiego, oskarżonego Dembka broni p. mec. Kolasinski i prosi o łagodny wymiar kary. Mec. Marszałik broni świetnie oskarżonego Wasikowskiego, wykazując, że tenże złamany losem, poszedł na tę drogę. Oskarżonego Bugowskiego broni p. mec. Siatecki.

W ostatnim słowie prosi oskarżony Wasikowski, aby sąd zechciał mu zaliczyć areszt śledczy.

Wyrok ogłosił p. przewodniczący sędzia dr Kornicki. Zasadzeni zostali:

1. Oskarżony Kaczyński na dożywotnie ciężkie więzienie i dodatkowo 20 miesięcy więzienia oraz utratę praw obywatelskich.
2. Oskarżony Dembek Edmund na dwukrotne dożywotnie ciężkie więzienie oraz 6½ takiego więzienia i utratę praw obywatelskich.
3. Oskarżony Bugowski na dwukrotne do-

Samobójstwo ucznia z powodu złych stopni.

Ostrów. W Ostrzeszowie strzelił sobie w usta 18-letni uczeń gimnazjum koedukacyjnego Stefan Kurpisz. Przewieziono go do szpitala w Ostrowie, gdzie zmarł po długich cierpieniach. Powodem targnięcia się na życie było otrzymanie kilku niedostatecznych stopni.

Zamach samobójczy 18-letniej dziewczyny.

Chełmża. Samobójstwo popełniła niej. p. Władysława K. przez wypicie dawki lizolu. Jak się okazało, p. K. tak bardzo przejęta się ostatnim listem swego amanta, że postanowiła przerwać nić swego życia. W tym celu desperatka zabrała z domu butelkę lizolu i udała się w stronę ulicy Dworcowej, wstępując po drodze do „OO” przy stacji i wypila dawkę lizolu, poczem wyszła na ulicę i tam padła nieprzytomna.

Świadkowie tej sceny zabraли niebezpieczną ofiarę miłosnego zawodu i odprowadzili ją do domu, skąd ojciec zaprowadził ją do szpitala powiatowego. Pierwszej pomocy lekarskiej udzielił p. dr. Przewoski, wypompowując trujący jad z żołądka.

żywno ciężkie więzienie oraz 6½ miesięcy takiego więzienia dodatkowo i utratę praw obywatelskich.

4. Oskarżony Wasikowski otrzymał tylko 5½ roku ciężkiego więzienia i utratę praw obywatelskich.

Na wniosek sądu aresztowano Klemensa Nięgorskiego, zam. przy ul. Zamkowej podejrzanego o współudział w tych napadach i rozboju.

Banda ta grasowała na Pomorzu; zabito dwie osoby i zrabowano około 2.000 zł. Do wykrycia tej szajki bandytów przyczynił się wydział śledczy w Grudziądzu, który z zaparciem pracował i dzięki jemu szajka znalazła się przed sądem. Naszej dzielnej policji należy się szczególne uznanie.

Szantaż, który się nie udał.

Znaną destylarnię chełmżyńską zadenuncjowano u władz, iż uprawia tajne gorzelnictwo i handel sacharyną.

W sanacyjnym „Dniu Pomorskim” ukazał się artykuł o firmie Borus i Czerwiński w Chełmży, fabryka wódek i likierów, jakoby o 100.000 złotych oszukała Skarb Państwa.

Jak się właściwie sprawa przedstawia, wynika z protokołu rewizji, który tutaj podajemy: Niżej podpisani urzędnicy Kontroli Skarbowej w obecności właściciela p. Maksymiljana Borusa przeprowadzili rewizję fabryki wódek oraz ksiąg przedsiębiorstwa i ustalili:

Pozostały zapas z 1931 r.: spirytusu czystego —, w wyrobach gotowych i domieszkiach 1368,1 ltr. 100%, przychód w 1932 r.: spirytusu 1500 ltr. 100% — razem w przychodzie: 2868,1 ltr. 100%.

Rozchód według świadectw przewozowych do 17. II. 1932 r. włącznie 6748 ltr. 100%. Pozostaje zapas książkowy 2193,3 ltr. 100%. Stwierdzony zapas rzeczywisty 2147,5 ltr. 100%. Ubytek 45,8 ltr. 100%.

Ujawniony ubytek w ilości 45,8 ltr. 100% nie przekracza normy dozwolonej (2868,1 × 2) : 100 = 57,4 ltr. 100%, czyli jest mniejszy o 11,6 ltr. 100% od dozwolonego.

Niezależnie od rewizji fabryki wódek, przeprowadzono rewizję pomieszczeń prywatnych Maksymiljana Borusa i Jana Czerwińskiego i w trakcie tejże ujawniono u p. Borusa ośm butelek litrowych ze spirytusem mocy 92° Tr., zaś u p. Czerwińskiego jedną litrową i jedną półlitrową z spirytusem tejże mocy, czyli razem 9,5 litrów objętościowych spirytusu o przeciętnej mocy rzeczywistej 92° Tr.

Butelki te wraz z całą zawartością spirytusu zajęto, zabezpieczono lakiem, na-

kładając urzędowe pieczęcie z odciskiem: Lotna Kontrola Izby Skarbowej w Grudziądzu i zdeponowano u rejonowego urzędnika komisarza Kontroli Skarbowej Olszewskiego Teodora w Chełmży. Protokoły karne spisano.

Protokół niniejszy spisano w 3 egzemplarzach, z których 1 pozostawiono stronie, dwa zaś przedłożono Izbie Skarbowej w Grudziądzu.

Podpisy:

Maksymilian Borus Jan Czerwiński Kierownik Brygady Lotnej Rawicz, inspektor Cudziło, komisarz Teodor Olszewski.

*

Jak nas panowie Borus i Czerwiński w dal-

Wiadomości z Tczewa.

Niefortunny powrót z miasta. Pewien obywatel z pobliskich Czatków (pow. tczewski), przybywszy do Tczewa i załatwiwszy w mieście sprawunki, które mu jego małżonka powierzyła, uważał za wskazane oblać je, co tem łatwiej mu przyszło, że spotkał znajomych. Już zaczęło zmierzchać, gdy uradowany żonkos dosiadł swego stalowego rumaka i dalejże w drogę powrotną. Poprzywieszał pakuneczki i to przeważnie szklanych i porcelanowych do roweru. Chcąc sobie drogę skrócić, puścił się wałem ku domowi. W pewnym momencie nagle kolewki zamoczył mu w głowie i niefortunny jeździec runął z wału wraz z rowerem do rowu. Szczęście chciało, że ośobiście wyszedł bez

W sprawie zmienionych granic pomorskich województw.

Toruń. (PAT) Dn. 16 bm. odbył p. wice-wojewoda dr. Seydlitz konferencję ze starostami ośmiu powiatów, których granice ulegną zmianie z dniem 1 kwietnia br., a mianowicie ze starostami powiatowymi: Wimmerem z Brodnicy, Montwillem z Działdowa, Weissem z Gniewu, Skłodowskim z Lubawy, Kalksteinem ze Starogardu, Stachowskim z Tczewa i zast. starosty Buczakim ze Świecia. Przedmiotem konferencji było omówienie techniki i kwidacji powiatu gnieńskiego oraz zmian granic innych, wyżej wymienionych powiatów.

Nieszczęśliwy wypadek podczas saneczkowania.

5-letni chłopiec uległ złamaniu ręki.

(Od własnego korespondenta „Dzien. Bydg.”).

Świecie n. W. Saneczkowanie jest sportem bardzo zdrowym, jednak czasem niebezpiecznym dla tych, którzy nie umieją zachować należytej ostrożności, czego dowodem następujący wypadek:

5-letni Jurek Gapiński, zamieszkały z rodzicami przy ul. Hallera w koszarach, udał się jeszcze z kilku chłopcami, na jedną z ulic saneczkować.

Chłopiec, zjeżdżając z górki na saneczkach, w pewnej chwili przewrócił się tak nieszczęśliwie, że spadając, doznał złamania ręki.

Nieszczęśliwe dziecko odwieziono do szpitala powiatowego, gdzie będzie musiało pozostać dłuższy czas na leczeniu. Jest wszelka nadzieja, że nie odbije się to na dziecku poważniejszymi następstwami, gdyż tego rodzaju obrażenia goją się łatwo u dzieci.

PELPLIN. Z rąk J. E. Najprzew. ks. biskupa Stanisława Wojciecha w kaplicy seminarnej 37 subdiakonów otrzymało święcenie diakonatu.

CZARLIN, pow. Tczew. Pruszczycza wygasa. W majątności tutejszej pruszczycza zupełnie wygasa.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

M. K. Grudziądz. Wintem Pan pamiętać, że sąd ma nie tylko Pańską sprawę, ale tyście innych. Grono sędziów zaś jest w stosunku do ogromnego napływu spraw bardzo szczupłe. Środków na przyspieszenie sprawy w tych warunkach nie znamy.

Zainteresowany. Jednym z najlepszych znawców jest p. prof. Czyżewski w Seminarjum Nauczycielskiem. Nadto zajmuje się sprawą pani dyrektorowa Güntzlowa. Stałą hodowlę posiada ogródnictwo przy kolejce powiatowej.

Z. Z. Należało pamiętać, że redakcja korespondencji nieznanach autorów nie umieszcza. Prosimy przybyć do naszej redakcji.

Głównym inspiratorem donosu był niejaki D., były rzeczoznawca przy Pomorskiej Izbie Handlowej. Z jakich powodów został on zwolniony z urzędu, wyjaśnić może Izba Handlowa. Tak samo Związek Oficerów Rezerwy wyjaśnić może powody usunięcia D. ze związku. Może obywatelstwo Grudziądza bliżej się zainteresuje tym panem.

Firma Borus i Czerwiński pod koniec wyjawia, że nagonka miała na celu pewien szantaż, który się nie udał.

Kino Krystal

Początek o godz. 7 i 9.
Zniżki ważne.

Dzisiaj wtorek premiera!
Najciekawszy film doby obecnej! Porwany dramat egzotywny którego akcja rozgrywa się na chińskim „Stanku miłości” oraz w San Francisco, pełen tajemnic i niespodzianek.

King Joy?

(Statek Miłości)

W rolach głównych:

piękna zmysłowa czarująca
oraz bohater filmu
„Na Zachodzie bez zmian”
Lupe Velez
Lew Ayres

Chiny, pełne tajemnic i niespodzianek. Barwne życie wielkomiejskie w San Francisco. Statek miłości gdzie odbywały się hollywoodzkie i sprzedaż najpiękniejszych dziewcząt.

Wielki nadprogram:
Wiwat! Pięć dni w Warszawie
Grotteska rytmiczna dźwiękowa
Dźwięk komedia pełna humoru dowcipu i wesołości w 3 aktach.

Ciekawy
Tygodnik
Foxx.

KRONIKA

Bydgoszcz, dnia 23 lutego 1932 roku.

KALENDARZYK.

Dzisiaj: Piotra Damjana, Serenjusza.
Jutro: Wigilia św. Macieja apostoła.
Wschód słońca: godz. 7,03.
Zachód słońca: godz. 17,26.

DYŻURY APTEK:

Od 22. II. — 28. II.:

- 1) **Apteka pod Niedźwiedziem**, ul. Niedźwiedzia 11, tel. 50;
- 2) **Apteka pod Koroną**, ulica Dworcowa 48, tel. 301.

— **MUZEUM MIEJSKIE** przy Starym Rynku otwarte codziennie od 10 do 16-ej, w niedzielę i święta od 11 do 14-ej. Obecnie zbiorowa wystawa obrazów prof. Bartla z Poznania.

— **Biblioteka Tow. Przyjaciół Francji** otwarta w poniedziałki i czwartki od 6—7, ul. Cieszkowskiego 3.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

Dzisiaj, „MIÓD KASZTELAŃSKI”.

W środę „CHORY Z UROJENIA”, z dyr. Stomą i Czechowską.

W czwartek szlagierowa nowość „WIKTORJA I JEJ HUZAR”.

W sobotę premiera najnowszej komedii wybitnego pisarza Adama Grzymały Siedleckiego p. tyt. „ICH SYNOWA”, która we wszystkich sferach obudziła żywe zainteresowanie. W świetnej tej komedji, ujętej mistrzowsko w ramy sceniczne, artystyczną obsadę tworzą pp. Morozowiczowa, Korcek, Wilińska, Maassówna, Tatariewicz, Bielec, Lochman, Andrzejewski. Reżyseruje K. Korcek. Nowa oprawa sceniczna art. malarza F. Krassowskiego.

Na marginesie.

W nocną porę rozległ się alarm: gore!

Więc sołtys wszędy rozesłał kurendy z nagłą rozkazą, aby członkowie pożarnej straży stawili się kupa przed jego chałupą i powzięli postanowienie jak ugasić goret.

Niebawem zebrał się strażacy, i to nie bylejący, bo w kwestji ogniowej same fachowe głowy. A przyłączyło się też do straży (jak to już bywa) paru kominiarzy.

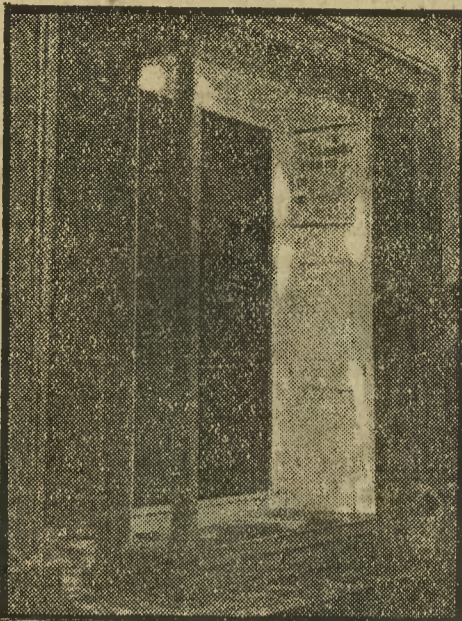
Wnet podwórce rozbrzmiało od pogwaru, kto może być sprawcą pożaru? czy jaki krwiożerczy Neron, czy kot — a może pieron? Dalej chodziło o wybór sikawki i wodę z czyjej brzołki sadzawki? a głównie jakie zaprząć konie, siwe czy kare, dwie pary lub jedną parę, i po której stronie komendant na sikawce siedzie, i kto powozić będzie, czy gwizdać, czy trąbić po drodze — nad tem głowili się erodze.

A gdy się tak naradzali, gdy jeden krętu a drugi wętu, to wieś tymczasem płonęła dalej, aż i spłonęła do szczytów!

Gdzie to zaś było, tego nikt nie wie, ale nie myślcie, że w Genewie.

Niestychnane!

Lokator, zagrożony eksmisją, wyłamuje rury od gazu, wyjmując drzwi i okna, a nawet szyby zabiera.

OKRADZIONY SKLEPIK.

Ilustracją dzisiejszych smutnych stosunków w Polsce jest fakt, jakiego historia dotąd nigdzie nie notowała. Dzierżawca sklepika przy ulicy Sienkiewicza 14, w domu obywatela Józefa Rządowski, Franciszek Rajczyk i jego małżonka Pelagja, na której imię wykupiono świadectwo handlowe (sprzedaż papierosów, cukierków i papeterji), od dłuższego czasu zalegali z zapłatą czynszu dzierżawnego. Interes, jak się mówi, nie szedł. Właściciel domu prosił, błagał, w końcu groził. Nic nie pomogło. „Tam gdzie nic niema — nawet cesarz nie

ma nic do gadania!” — mówi przysłowie niemieckie. Rajczykom groziła eksmisja. W nocy przed wyznaczonym terminem eksmisji, z niedzieli na poniedziałek, 22-go lutego między godziną 2 a 3-cią nad ranem dzierżawcy sklepiku wyprowadzili się sami — zabierając literalnie wszystkie utożko, drzwi, okna podwójne i szybę z wystawy. Powyrywali nawet rury od gazu! Szczęście od Boga, że nikt się nie zbliżył z ogniem flegającym, bo katastrofa byłaby większa niż w Gdyni... Rano przed zdemolowanym sklepem zaczęły gromadzić się wielkie rzesze ludu. Powiadomiono policję. Nierozważnych dzierżawców sklepu wzięto w urzędzie śledczym na spytki. Wyniesione drzwi sklepowe i okna z szybami znaleziono na ulicy Petersona i zwrócono p. Rządowskiemu.

Epilog tej oryginalnej kradzieży „z włamaniem” rozegra się przed sądem.

Sokół żeński.

Dzisiaj, wtorek kurs robót ręcznych o godz. 7-ej w sekretarjacie.

Lekcja ping-pongu dla drużyny dzisiaj wieczorem.

Ruch esperancki w Bydgoszczy.

Kolebką międzynarodowego języka Esperanto, który zyskał sobie już we wszystkich krajach świata prawo obywatelstwa, jest **Polska**. Rodzimy ruch esperancki atoli dopiero w ostatnich czasach rozciąga szersze kręgi. Do najruchliwszych miast pod tym

Pogrzeb członka Ch. D.

Ś. p. **Tomasz Kufel**, członek Koła Chrześcijańskiej Demokracji na Bielawkach i pracownik Gazowni, zmarł po długich cierpieniach. Pogrzeb odbędzie się jutro, 24 bm., o godz. 4.15 po poł. z domu żałoby ul. Poniałowskiego 24 na cmentarzu na Bielawkach.

O liczny udział prosil
Koło Ch. D. na Bielawkach.

Bratnia Pomoc

przy szkole rzemieślniczo-przemysłowej.

Dnia 16 bm. odbyło się w Szkole Rzemieślniczo-Przemysłowej w Bydgoszczy, ul. św. Trójcy nr. 37, zebranie organizacyjne „Bratniej Pomocy” uczdji tej szkoły.

Do zarządu zostali wybrani: pp. Prętkiewicz prezes, Więclewski skarbnik, Burzyński sekretarz; zastępcy: pp. Wiśniewski Marjan, Marjanowski i Spajer.

Uwaga! Technicy dentyści!

Wszyscy technicy-dentyści, którzy rozpoczęli naukę przed wyjściem ustawy t. j. przed 1927 r. winni, jeśli im chodzi o przyszłość, zgłosić się po bliższe informacje do tutejszego Związku Techników-Dentystów.

W tym celu odbędzie się zebranie informacyjne w Sekretarjacie Związku Techn.-Dentystów dnia 27 bm. o godz. 8-ej wiecz. przy ul. Sienkiewicza 40 I. ptr. Na temże zebraniu powinien każdy przedstawić świadectwa szkolne, nauki i praktyki. (3440)

Zarząd.

Zachęta do przedołaty.**PUBLICYSTYKA**

wymaga szeregu piór wytrawnych, dużego talentu i nieprzeciętnej wiedzy. Epoka powojenna wysunęła na pierwsze miejsce

REPORTAŻ

Niepodzielnie w prasie zapanowała **informacja**. Tak zwane **naświetlanie** dokonywa się sposobem podawania informacji. Są to skróty rzeczywistości. Uchwycona jest strona wrażeniowa życia. **Artykuły poważne** (publicystyczne) coraz bardziej przystosowują się do ogólnego poziomu wamagań.

Prosimy porównać **DZIENNIK BYDGOSKI** z innymi pismami

Jak grzeszyła Cnotliwa Zuzanna?

Premjera operetki Jana Gilberta w Teatrze Miejskim.

Kwestja bardzo interesująca, ale odpowiedź na nią należy szukać za kulisami. Bo na scenie odbywa się wszystko bardzo przyzwoicie. I nawet gdy Grabowska skacze po stołach i leżankach, lub siada Malinowskiemu i Oledzkowskiemu niemal na głowie, a Cybulskim pogania przytem jak starym koniem, to i w tem żaden purytanin nie dopatrzy się niczego zdroznego. Wszystko dzieje się solidnie i sub auspicijs P. T. Publiczności.

Tylko że to nie powinno nazywać się operetką, a raczej farsą ze śpiewami. Bo śpiewu jest tam mało. Przeważa część komedjowa. Ale ta jest dobrze obmyślana i wyposażona.

Mamy tam więc prezesa Akademji Umiejętności, wielkiego moralistę w dzień, a skończonego hulakę w nocy. Wyrabia on niejakej Zuzannie Pomarek nagrodę cnoty, zaco nie odmawia mu ona pieszczoł. Młode latorośle pana prezesa, syn i córka, to są dwa jabłuszka, które niedaleko padły od jabłoni... Moralną w tem całym towarzystwie jest tylko jedna Morozowiczowa, a to dlatego, bo musi robić starą żonę prezesa hulaki. Ona wieczorem kładzie się solidnie do łóżka, gdy wszyscy inni przy pomocy latorośli elektrycznych jak złodzieje wykradają się z domu, i dają sobie randkę w Moulin Rouge, w lokalu zupełnie podobnym do bydgoskiej „Oazy” lub w czemś po-

dobnem takim.

O wykonawcach możnaby powiedzieć dużo i same pochlebne rzeczy, ale kampanja mandzurska, wojna o szkołę polską i o nową ustawę małżeńską tak zapelnia łamy naszego pisma, że cnotliwa Zuzanna musi im ustąpić miejsca i contentować się generalnem skonstatowaniem, że wszyscy wywiązali się ze swego zadania, jak na sławny i znany ze swej sumienności zespół bydgoski przystało. Od kapitalnego Dowmuntę począwszy, a na malutkiej Lizi skończywszy, którą przebrano za boya i kazano jej zaglądać do separarek o bardzo wątpliwej atmosferze moralnej.

Naturalnie ta cała awantura kończy się małżeństwem Pompiljusza z Numą, i uroczystą zapowiedzią, że pani Zuzanna dostanie jeszcze jedną nagrodę cnoty, tym razem za jej umoralniającą propagandę po separatkach nocnych lokali.

Marysienka
Początek o 6.40 i 9.00

Dziś (wtorek) i dni
następnych znakomity
podwójny program:

DOKTOR MASSENA

wzruszający, świetny dramat
morski. Reżyserował JACQUES
de BARONCELLI którego pra-
sa fachowa nazwała „Rzeźbi-
rzem Morza”. (6482)

W rolach głównych:
CHARLES VANEL
MICHELLE VERBY

Jednocześnie komedia wojkowa pod tytułem:
Góra Rezerwiści
z SYD. CHAPLINEM w roli głównej.

O racjonalne oświetlenie mieszkań i biur. W środę dnia 24 bm. o godz. 19-oj w sali Państw. Szkoły Przemysłowej, przy ul. św. Trójcy, wygłoszony będzie odczyt o oświetleniu mieszkań, biur itp., a o godz. 20 odczyt o oświetleniu okien wystawowych i o reklamie świetlnej.

Odczyty będą bogato ilustrowane przezrociami i pokazami. Wejście bezpłatne.

Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami podaje do wiadomości członków i osób zainteresowanych, że otwarta została lecznica i przychodnia dla zwierząt przy Instytucie Rolniczym, w m., ul. Zącisze 11, tel. 1041. Interesentów przyjmuje się w dni powszednie od godz. 9-12 przed południem. Członkowie Towarzystwa korzystają przy wszelkich zabiegach z ulg w wysokości 20%. Prosimy również oddawać do lecznicy błąkające się bezdomne psy.

Zważać na wagę węgla. Ostatnio napływają do redakcji naszej znów bardzo liczne skargi na braki przy wadze węgla, sprzedawanego na ulicach przez handlarzy. Osoby, bezwzględnie wiarygodne, zapewniają nas, że w niektórych wypadkach stwierdzono na ctm. brak 15 klg węgla. Nie wymieniamy narazie nazwisk odnośnych handlarzy, być bowiem może, że braki powstały poza składnicą. Musimy im jednak zwrócić uwagę na to, że w razie stwierdzenia braku, przedewszystkiem oni za to odpowiadają. Zalecałoby się, aby odnośny urząd nieco bliżej waga węgla, sprzedawanego na ulicach, zainteresował.

„Monitor Polski” przynosi w numerze 42 rozporządzenie ministra Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych, zabraniające w województwach centralnych i zachodnich Polski używania w czasie od 1. IV. do 15 października na drogach publicznych z twardą nawierzchnią podków u koni z wystającymi ostrymi częściami.

Z życia Warmjaków i Mazurów

W ub. niedzielę odbyło się w sali „Pod Lwem” kwartalne zebranie oddziału bydgoskiego Zrzeszenia Rodaków z Warmji, Mazur i Ziemi Malborskiej.

Zebranie zajął powitaniem członków i gości prezes oddziału, p. lekarz-dentysta Jabloniowski. Po załatwieniu formalności wstępnych prezes wygłosił sprawozdanie ze zjazdu prezesów, odbytego w dniu 24 stycznia w Toruniu. Uzupełnił to sprawozdanie prezes głównej komisji rewizyjnej, red. Małycha. W dyskusji nad sprawozdaniem, szczególnie w sprawach odszkodowań za straty, poniesione podczas plebiscytu, przemawiali m. in. pp. Gehrman, Płoszyński, red. Małycha i Karpiński z Nakła.

Z innych spraw, omawianych i załatwionych na ostatnim zebraniu, zasługują na wyszczególnienie: przedstawiony przez prezesa plan pracy organizacyjnej na najbliższą przyszłość, przyjęcie do wiadomości zestawienia kasowego z obchodu gwiazdkowego oraz wybór komisji rewizyjnej oddziału bydgoskiego. Do ostatniej weszli pp. red. Małycha, Gehrman i Płoszyński.

Zebranie zakończyło się w bardzo serdecznym nastroju.

Notatki reportera.

TUZIN WÓZKÓW DLA DZIECI BIEDNYCH. — CO Z MALEŃSTW WYROŚNIE? — GENJUSZE CZY KRYMINALISCI... — WZROST PRZESTĘPCZOŚCI. — SAMOBÓJSTWO KOMITETU FLOTY NARODOWEJ.

Bydgoszcz, 22 lutego.

(n) Są jeszcze dobrzy ludzie! Kilkuwierszowa wzmianka w „Dzienniku”, zawierająca prośbę do serc litosliwych, aby podarowały „przechodzonemu” wózek dla dwojga biednych maleństw, — odniosła skutek niespodziewany. Dobrzy ludzie ofiarowali nie jeden a — dwanaście wózków dziecięcych. I to jakie! — lekkie sportowe, stare kozyłkowe i wygodne „modne” — niskie, głębokie, ze sztuczną szybą chroniącą maleństwo przed kurzem i brzydkimi muchami. Kto ma jeszcze zbyteczny wózek, niech się zgłosi w redakcji, bo bociąny są w drodze, zaś „miłosierne panie” (Konferencja Pań Miłosierdzia) nie mogą nadażyć — obdzielić rodzin najbiedniejszych, u których „co rok — to prorok”...

Oby te wózki przyniosły szczęście maleństwu, które w nich będą na wiosnę paradowały! Bóg raczy wiedzieć, co z nich wyrośnie. Wszakże kołyska Massaryka, Mussoliniego, Hoovera — stała obok biednej kuźni ojcowskiej, a kowalotka ledwo od

ziemi odrosły musiały pasać kozy i biegać na posyłki. Dziś są genjuszami... Kołyska Karola Libelta, filozofa i przywódcy opinii publicznej w Wielkopolsce, stała w warsztacie szewskim. I „krwawy” Stalin był synem szewca, ale jego za wzór nie stawiamy.

Co z nich wyrośnie, jeśli nadal będzie taka bieda i niesprawiedliwość społeczna? — mamy najgorsze obawy. Młodzież kształci się na „Tajnych Detektywach”. Wszystkie sprosności gorgonowe oraz „tricki” złośliwie poznaje, a potem przechodzi na praktykę... Nie dziwny się, że przestępczość wzrasta, — że na placach przy placu Ossolińskich widnieją niewybredne komunistyczne plakaty „Robotniku, wal w pysk!”, — że w Nakle chłopcy rozbiłorają parkany a nawet ciężką bramę komus wynieśli i zabrali „na opa”. — Statystyka przestępczości w mieście Bydgoszczy na 3000 aresztowanych w ciągu ubiegłego roku, wykazuje około 500 młodzieży. Ujęto ich na kradzieży, włóczęgostwie lub nieobyczajności. Oto po-

Organizujemy młodzież żeńską!

Apel do młodzieży żeńskiej dzielnicy Wilczak — Okole.

Nie ulega wątpliwości, że praca w organizacjach młodzieży w wolnej Ojczyźnie jest o wiele trudniejsza niż za czasów niewoli. Na stan taki składają się różne przyczyny. Jedną z przyczyn to kryzys gospodarczy i bezrobocie naszej młodzieży, które zniechęca młodzież do wstępowania do organizacji. Chwilę obecną wykorzystują organizacje antyreligijne i antypaństwowe, które zatrują duszę młodzieży, zniechęcając ją do pracy społecznej dla Boga i dobra Ojczyzny.

Skoro rozważamy obecny stan duszy młodzieży, wystawionej zewsząd na liczne niebezpieczeństwa, musimy dojść do przekonania, że należy zawczasu przygotować w sercach młodzieży podatny grunt dla

pracy społecznej. W tym kierunku otwiera się szerokie pole pracy dla kobiety. Kobieta z natury swej jest w wyższym stopniu aniżeli mężczyzna, powołana do wychowania młodzieży żeńskiej, pod względem fizycznym jakoteż duchowym, i nie pozwoli sobie wytracić z rąk skutecznej broni, jaką rozporządza od wieków, wychowując młodzież w bojaźni Bożej i miłości dla państwa. W tym celu odbędzie się **dzisiaj, we wtorek** dnia 23 lutego br. o godz. 7.30 wiecz. w lokalu p. Małeckiego przy IV. śluzie **zebranie organizacyjne celem założenia oddziału Sokolic**, na które uprzejmie zaprasza się wszystkie panie i całą młodzież żeńską z przedmieść Okole, Wilczak, Miedziń i Czyżkówko.

Dancing czy wykłady

w okresie Wielkiego Postu?

(Na marginesie dwóch wykładów).

W okresie Wielkiego Postu każdy dobry chrześcijanin nastawia się na poważniejszą nutę i, odrzucając wszelkie uciechy ziemskie, kładzie punkt ciężkości swych dążeń na rozwój duchowo-moralny. Zdarza się jednak, iż w różnych lokalach dancingowych śródmięścia, żydostwo względnie publiczność pochodzenia żydowskiego prowokuje uczucia religijne prawdziwych katolików. Stwierdzamy, że **nie pora obecnie na tańce**, lecz, jak już wyżej zaznaczyliśmy, na rozważanie natury duchowo-moralnej i pogłębienie swego własnego „ja”. Oczywiście, że dopuszczalne są też godziwe rozrywki kulturalne w rodzaju „Żywego Dziennika”, urządzanego ostatnio w niezwykle wytwornym i wysokim stylu w niebываłym wprost powodzeniem. Powinniśmy więc w okresie Wielkiego Postu starać się o dobrą strawę duchową. Daje ją nam przedewszystkiem szereg wykładów, jak wykłady Uniwersytetu Ludowego T. C. L., utrzymane na bardzo wysokim poziomie oraz Powszechne Wykłady Uniwersyteckie.

Pierwszy z cyklu Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich na temat „Przyczyny upadku Polski” wygłosił w ub. niedzielę w zapelnionej po brzegi publicznością auli Gimnazjum Humanistycznego profesor uniwersytetu poznańskiego p. dr. Zygmunt Wojciechowski. Znakomity historyk poznański w swym blisko półtoragodzinnym wykładzie potrafił zainteresować słuchaczy, przedstawiając na wstępie strukturę państwa polskiego od początku jego istnienia, aż do chwili smutnych rozbiorów. Kolejno przeszedł poszczególne fazy rozwoju ustroju państw na zachodzie Europy, porównując je z rozwojem Polski. Kiedy w innych państwach po ustroju rodowym wytworzył się ustroj lenny z dziedzicznością urzędów i rozbudowały się silnie miasta, u nas rozczłonkowanie się państwa dokonało się w

ramach ustroju rodowego dynastji, miasta zaś wobec przewagi uprawnień szlacheckich i upośledzenia ich słabo tylko się rozwijały. Przez przyjęcie koncepcji pojęć stanowych szlachta uzyskała zupełną przewagę nad miastami, przez co nastąpiła przewaga gospodarstwa rolnego w Polsce. Tak samo jak i utrwalenie systemu władania rodowego, pogłębiła, zdaniem profesora Wojciechowskiego, kryzys polityczny i gospodarczy ówczesnej Polski unja polsko-litewska i wojny w połowie XVII wieku. Straszne skutki wojny szwedzkiej i moskiewskiej i szwedzkiej przyczyniły się również w wielkiej mierze do rozbioru Polski.

Ciekawe wywody cenionego historyka polskiego przyjęto burzą oklasków. Z prawdziwą przyjemnością publiczność wysłuchałaby dalszych wyników badań prof. Wojciechowskiego.

Odczyt prof. Gluzińskiego z Warszawy p. t. „Samobójstwo”, wygłoszony w ub. sobotę w sali Resursy, był znowu najlepszym przykładem, jak nie powinno się występo-

Samochód uciekł szoferowi.

W ubiegły poniedziałek, o godzinie 3 po południu, stał przed gmachem województwa, przy ulicy Jagiellońskiej 5, samochód dyrekcji lasów, szofera którego oddalił się na chwilę, zapominając zahamować auto.

W pewnej chwili niezahamowany samochód zaczął się staczać z pochyłej górką, nabierając coraz większego rozpędu i wpadł na stęp kamienny, znajdujący się przed gmachem, tuż obok kiosku. Uderzenie było tak silne, że stęp się powalił na ziemię, całym zdruzgotany — samochód zaś zatrzymał się, nie odnosząc żadnego uszkodzenia.

Właściciel kiosku tylko z wielkim zainteresowaniem chciał się dowiedzieć, co by było, gdyby samochód wpadł na jego kiosk?...

Zaznaczyć należy, że samochód jest już bardzo stary, wielokrotnie naprawiany i należy mu się już emerytura.

wał przed publicznością. Mimo wdzięcznego tematu — i wysokich cen wstępu — referent nie potrafił zainteresować słuchaczy. Na sali panował nastrój pół-senny, ze względu na to, iż referent w mało popularny sposób przedstawił zagadnienie samobójstwa, ograniczając się do podania licznych głosów socjologów, lekarzy i t. d. Bardzo dużo poświęcił też czasu różnym wierzeniom ludowym; tak, że w końcu wobec zniechęcenia publiczności — zrezygnował z odczytania strony aktualnej tak ciekawego tematu, jakim jest „samobójstwo”. Na szczęście czysty dochód szedł na cele floty narodowej, ale o tej „flocie” piszemy osobno.

Kółko Wiościanek
Bydgoszcz — Jachcice

urządza dnia 28. bm. w lokalu p. Orczykowskiego przy ul. Saperów o godz. 18 pierwszą wystawę robót kobiecych, połączoną z przedstawieniem pt. „Święta Germana” na którą serdecznie zaprasza Zarząd.

Nieszczęśliwy wypadek.

Uczeń gimnazjalny skutkiem poślizgnięcia się wpadł do Brdy.

W ubiegły poniedziałek, około godziny 8 rano, uczeń gimnazjum niemieckiego, 22-letni Maksymilian Głowacki, zamieszkały przy ulicy Królowej Jadwigi 13, schodząc po schodkach przy moście Królowej Jadwigi, **poślizgnął się tak nieszczęśliwie, że staczając się ze stopni, wpadł do Brdy.**

Przechodnie, zauważywszy wypadek,

pospieszyli nieszczęśliwemu młodzieńcowi, borykającemu się rozpaczliwie z falami rzeki, na ratunek. Zauważono jakiś drąg, przy pomocy którego wyciągnięto z wody tonącego już młodzieńca, którego trzeba było dłuższy czas nawoływać, aby schwycił drąg i ratował się. W przestraszu bowiem, stracił on tak orientację, że mimo tego, iż umiał pływać, zamiast do brzegu, odpływał coraz więcej ku środkowi rzeki.

Gdy go wydobyto z wody, stracił przytomność i w tym stanie został odwieziony karetką pogotowia ratunkowego do szpitala miejskiego, gdzie natychmiast zajęto się jego ratunkiem.

Przytomność odzyskał dopiero po trzech godzinach, stan jego jest **groźny**, gdyż dostał silnego zapalenia płuc i płuje krwią a przytem czuje dotkliwe rwanie w członkach. Lekarze jednak nie tracą nadziei, że uda się go utrzymać przy życiu.

— Cykl wykładów religijnych Ligi Katolickiej par. św. Trójcy. W środę, dnia 24. bm. o godz. 19 w Domu Katolickim na Wilczaku, ul. Miedza 2 przypada pierwszy wieczór wykładów postnych łącznie z walnym zebraniem. W programie referat p. Mikołajczyka pt. „Małżeństwo pod względem prawnym oraz religijnym w trzech zaborach”. Zwracamy szczególną uwagę na nowosć: Dialog apologetyczny (rozmowa dwóch) pt. „Bóg, a zło i cierpienie w świecie”. Wstęp wolny. O liczny udział proszą Zarząd Ligi Katolickiej par. św. Trójcy.

— Na rzecz bezrobotnych odbędzie się jutro w środę, 24. bm. o godz. 17 przedstawienie w kinie Krystal pt. „Oblawa w Paryżu”. Bilety wstępu obniżone o 50 proc.

Gorąca temperatura w Sejmie.

Emeryci mają być błyskawicznie zoperowani. Konfiskaty. Poseł Trąpczyński o rządach, sądach i wolności obywatelskiej.

Warszawa, 23. 2. (Tel. wł.). W dniu wczorajszym był gmach sejmowy dwukrotnie widownią **gwałtownych zajęć**. Najprzód w komisji budżetowej, później na plenum.

Mianowicie klubowi B. B. chodzi o wprost niemożliwe **przyspieszenie sprawy emerytur**. Marszałek Świtalski zdecydował więc, ażeby komisja rozpatrywała sprawę emerytur już w poniedziałek. Posłowie zostali o tej decyzji powiadomieni na **kilkanaście minut przed rozpoczęciem posiedzenia**. Zaprotestowali oczywiście przeciwko takim praktykom, naco wicemarszałek Polakiewicz odpowiadał, że może w przeciągu 24 godzin podać jeszcze jeden komitet urzędniczy i dalej mieć opinię (trzeba bowiem wiedzieć, że **emeryci górnośląscy** grożą nawet zwróceniem się do Ligi Narodów). Odbyla się potem gwałtowna dyskusja na temat **kompe-**

tencji p. Świtalskiego. W końcu opozycja **gremjalnie opuściła salę obrad**.

Opozycja opuściła salę sejmu również podczas plenarnego posiedzenia a to znowoz **z powodu występowania marszałka Świtalskiego**. Mianowicie podczas dyskusji nad wnioskiem opozycji dotyczącym niebawymych **konfiskat prawowych z rozprawy brzeskiej**, kiedy przemawiał między innymi poseł **Trąpczyński**, klub B. B. **hałasował** w niemożliwy sposób, czemu marszałek Świtalski **przypatrywał się z uśmiechem**, od czasu do czasu tylko uspakajając największego krzykacza posła Sanoję. Opozycja była niesforem zachowaniem większości oburzona.

Poseł Babski z klubu Ludowego zawołał „spokój”. Zaco został przywołany przez marszałka do porządku. **Stronniczość marszałka Świtalskiego** dołala oliwy do ognia. Prezes klubu Ludowego

poseł Róg zawołał, że takie prowadzenie obrad jest **skandalem**. Marszałek Świtalski przywołał go do porządku z zapisaniem do protokołu. O mało co nie doszło do bójkii pomiędzy opozycją a B. B.

Marszałek Świtalski kazał zapisać cały szereg postów do protokołu, co równa się potrąceniu 5% djet. Przywołani zostali do porządku ludowcy: Nosek, Pac, Krzczuk i Margul oraz posłowie Rybarski Stahl i Gosiewski. Opozycja na **znak protestu opuściła salę** i już w dalszych obradach sejmu udziału nie brała.

Były marszałek Sejmu **Trąpczyński** wygłosił mimo ogromnej wrzawy przemówienie utrzymane w **stanowczym tonie**. Powiedział on, że każdy rząd, który za pomocy **gwałtów** przyszedł do władzy stara się zawsze **temi samymi środkami** przy władzy utrzymać, a więc **zohydza parlament**, dopóki za pomocą wyborów drogą gwałtów i matactw nie uzyska większości. Rząd taki zabiera się również **do niezależności sądów**, działając postrachem względnie widokiem awansów. Co do naszych sędziów, to udaje się, to tylko w **drobnej części**. Ministerstwo sprawiedliwości może tak

działać, aby skład sędziów do spraw politycznych wypadł według jego życzenia i widzimy to w Warszawie, że przyciem wszystkim rząd taki obawia się opinii publicznej. Usuwa się **wolność zebrań i stowarzyszeń**, a główny sposób zamydlenia oczu opinii jest schwycenie prawdy za gardło. **Władza policyjna**, wychowana przez p. Składkowskiego, który przy objęciu urzędu powiedział, że ma słuchać tylko jego rozkazów, **nie pyta o prawo**.

W jednych pismach konfiskuje się, co w innych pismach jest dozwolone. Działo się to ostatnio m. in. z „Gazetą Warszawską”, która została skonfiskowana za podanie wiadomości o zastrzeleniu chłopca przez policjanta a ten ustęp przepuszczono w „Ekspreście Porannym”. Wicestarosta będziński oświadczył wręcz, że władza administracyjna ma na celu materialne zniszczenie opozycyjnych dzienników. Te kilka słów odsiania przed nami **odchłian podłości**, w jaką Polska się stacza od kilku lat.

Zgon utalentowanego dziennikarza.

Genewa, 22. 2. (PAT) Dziś w nocy zmarł tu na udar serca redaktor Kazimierz Ehrenberg, korespondent „Gazety Polskiej”.

Najpiękniejszy okres działalności dziennikarskiej Zmarłego przypada na Kraków, kiedy przed wojną redagował po ś. p. Rogoszu jedyne antysemityczne tam pismo „Głos Narodu”. Walczył wtedy i to zwycięsko ś. p. Ehrenberg na trzy fronty, bo z zalewem żydowskim, liberalnymi prądami Krakowa i potężną partją stańczykowską. Popierał gorąco ks. Stojalowskiego i jego klub poselski. W czasie wojny śmiertelny wróg mocarstw centralnych i przeciwnik orientacji legionowej, jak i samego Piłsudskiego — przeszedł w końcu Ehrenberg do jego obozu i popierał go z tą samą siłą, z jaką go poprzednio zwalczał.

Be-Be japońskie zwyciężyło!

Tokio, 22. 2. (PAT). Według dotychczasowych wyników wyborów powszechnych do parlamentu partja rządowa Seiyukai zdobyła 168 mandatów, partja opozycyjna Minseitō 96, a inne partje 10 mandatów.

Zbrojny napad rabunkowy w powiecie chojnickim.

Bandyta zranił jedną osobę.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego”.)

Chojnice, 22. 2. Dzisiejszej nocy dokonano śmiałego **napadu rabunkowego na mieszkanie mistrza piekarskiego Bronisława Galikowskiego w miejscowości Rytel, powiatu chojnickiego**. Około północy uzbrojony bandyta w rewolwer i długi nóż wtargnął do mieszkania w celach rabunkowych. Bandyta, wkroczywszy do pokoju, zbudził właściciela mieszkania, który zaczął alarmować mieszkańców domu. **Bandyta wycołował w Galikowskiego, raniąc tegoż ciężko w rękę**, poczem rzucił się na swą ofiarę, z nożem zadając ciosy. Na podniesiony przez napadniętego alarm przybyli z pomocą **domownicy, którzy ujęli bandytę**. Zawezwano policję, która bandytę skula w kajdany, odprowadzając go do aresztu policyjnego.

Bandyta nazywa się Jan Liracz, jest bez stałego miejsca zamieszkania, liczy lat 24 i jest już kilkakrotnie karany za różne przestępstwa.

Bandycie odebrano browning i nóż. Liracz stanie niewątpliwie przed sądem dożywotnim.

Bank Polski płacił w dniu 23 lutego za:	
dolary amerykańskie	8,87—8,88
funtyszterlingów	30,55
franki szwajcarskie	173,47
franki francuskie	35,01
marki niemieckie	—
guldeny gdańskie	173,17
szylingi austriackie	—
liry włoskie	46,12
korony czeskie	26,23

Giełda warszawska

z dnia 23 lutego 1932.	
Papiery Państwowe i obligacje	
3-proc. poz. bud.	035,75 035,00
4-proc. poz. inwest.	004,00 090,50
5-proc. poz. konw.	090,0 040,00
6-proc. poz. dol.	057,00 056,50
7-proc. poz. stabil.	056,75 055,25

Akcje w złotych

Bank Polski	000,00—097,00
Lilpop	000,00—015,00

Tendencja: słabsza

Okolo 100 tysięcy żołnierzy bierze udział w bitwie pod Szanghajem.

Zacięty opór Chińczyków paralizuje ataki japońskie.

Londyn, 22. 2. W nocy z soboty na niedzielę **wojska chińskie odebrały Japończykom zdobyte pozycje w Kjang-Wan**. Japończycy zdolali utrzymać w swych rękach tylko plac wyscigowy i niektóre strategiczne punkty.

W niedzielę artylerja japońska wznowiła **bombardowanie Kjang-Wanu z ciężkich dział**. Chińczycy zdolali jednak utrzymać swe stanowiska.

W niedzielę wycofali Japończycy wojska z okolic fortyfikacji Wusungu. Oddziały atakujące Wusung zostały przydzielone do grupy szturmowej, która otrzymała na rozkaz przełamania frontu chińskiego między Kjang-Wan i Tawang.

Druga grupa szturmowa wojsk japońskich uderzyła na południe od Kjang-Wan na wieś Czenio, gdzie znajduje się główna kwatery naczelnego wodza wojsk chińskich.

Atak japoński załamał się mimo, iż tyraljera piechoty poprzedzana była czołgami.

Należy zaznaczyć, że wojskom japońskim nie udało się dotychczas przełamać pierwszej linii okopów, chińskich. Za pierwszą linią znajduje się **główny punkt oporu wojsk chińskich, położony o 8 kilometrów na zachód od linii kolejowej Szanghaj—Wusung**.

W nocy z soboty na niedzielę Chińczycy zaatakowali okopy japońskie nad rzeką Wusung. Według komunikatu japońskiego ataki chińskie pozostały bez rezultatu.

Londyn, 22. 2. Wobec niepowodzenia ataków japońskich, dowódca wojsk japońskich **gen. Ujeda zwrócił się telefonicznie do rządu japońskiego z prośbą o wysłanie natychmiast nowej dywizji**.

Rezultat dzisiejszego dnia walki jest dla Japończyków **niepomyślny**.

Pomimo wprowadzenia do walki artylerji ciężkiej i czołgów wojska japońskiego na froncie Kjang-Wanu **posunęły się tylko o 130 mtr.**

Szanghaj, 22. 2. Jak się zdaje, **Kiang-Wan wpadnie niebawem w ręce Japończyków**.

Oddziały japońskie **wtargnęły w wyłom pozycji chińskich karabinów maszynowych** i usiłują **otoczyć Kiang-Wan** ze wszystkich stron. Linja walk przesunęła się dalej na pogranicze z terytorjum koncesji międzynarodowej i Japończycy rozpoczęli atak poprzez Sza-Pei.

Takto, 22. 2. Według urzędowych informacji, operacje pod Szanghajem mają za zadanie **odeprzeć 19-tą armję chińską na linję w odległości 20 km. od linii obecnego frontu** i będą wymagały dla przeprowadzenia tego planu **około tygodnia czasu**, poczem na nowej linii wojska zajmą stanowisko ściśle defensywne aż do chwili, gdy odprężenie sytuacji pozwoli im na wycofanie się.

Szanghaj, 22. 2. Pomimo, iż bitwa trwała cały dzień, ludność europejska Szanghaju złożyła dowód **jaknajwiększego spokoju i zimnej krwi**. Po zachodzie słońca **nad Kiang-Wan widoczna była wielka luna**.

Wypadkiem najbardziej zasługującym na uwagę w ciągu przebiegu bitwy była **ścisła współpraca armji kantonńskiej z wojskami Czang-Kai-Szeka**, które walczyły ramię przy ramieniu, pomimo pogłosek, iż Czang-Kai-Szek **nie będzie wspierał kantonczyków**.

Strzały w pakt Kelloga.

Londyn, 22. 2. „Dail Herald”, omawiając wypadki w Chinach, podkreśla, że „**plomienie, jakie objęły Szanghaj, zni-**

Lekkomyślność chłopca, przyczyną wypadku.

W ubiegły poniedziałek, około godziny 1.30 po południu, kilku chłopców, powracających ze szkoły, przechodziło przez park Jana Kazimierza i jednemu z nich zachciało się spróbować siły łodu, na znajdującej się tam sadzawce. W tym celu z karygodną lekkomyślnością wszedł na łód, **który się pod nim załamał, i chłopiec znalazł się w wodzie, sięgającej mu do ramion**.

Kolejdy lekkomyślnego chłopca, pospieszył mu z pomocą i wspólnymi siłami wyciągnęli go z wody, poczem zabrali do samochodu, odwoząc prawdopodobnie do domu, tak szybko, że nie zdolałmy nawet

stwierdzić nazwiska lekkomyślnego chłopca.

Szczęściem, że sadzawka w parku Jana Kazimierza, nie jest bardzo głęboka, więc skończyło się tylko na przykryj kąpieli w zimnej wodzie, chociaż niewiadomo jakie jeszcze mogą wynikać z tego konsekwencje, ale byłoby gorzej, gdyby chłopiec trafił na głębinę.

Oto są skutki, gdy młodzież jest głuchą na wszelkie przestrogi i nawoływania jakich prasa nie szczędzi dla dobra młodzieży.

